

VODNIK PO OBČINI PODLEHNIK

II. DOPOLNJENA IZDAJA

PONOSNI SMO, DA SMO DEL
TEGA PRIVLAČNEGA OKOLJA
IN VESELI, DA VAM LAHKO
ZAŽELIMO DOBRODOŠLICO

OBČINA PODLEHNIK
TURISTIČNO DRUŠTVO PODLEHNIK
PODLEHNIK 2016

Zdenka Golub

VODNIK PO OBČINI PODLEHNIK

Izdalo: Občina Podlehnik in Turistično društvo Podlehnik

Založil: Grafis trade d.o.o., Grosuplje

Uredniški odbor: Milan Vidovič, Ludvik Maučič, Ivan Golub, Tatjana Hrnčič, Marica Repinc, Stanko Vaupotič, Miroslava Maučič, Pavla Krajnc, Angela in Martin Večerič, Zvonko Mlakar, Zofka Toplak, Stanko Zajšek, Franc Butolen, Stanko Prevolšek, Branko Pernat, Silva Šeruga, Jože Vaupotič, Drago Plajnšek in Pavla Birko Vodušek.

Tehnični urednik: Svetozar Pance

Računalniški prelom: Matjaž Dremelj

Lektor: Marija Krušič

Fotografije: Sandi Šprah, Zdenka Golub, Aleš Kancler

Sodelavci: Marko Maučič, p. Martin Gašparič, Suzana Petrovič, Damijan Golub, Suzana Mlakar in Anja Golub

Naklada: 1000 izvodov

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

KAZALO

KULTURA JE TURIZEM IN TURIZEM JE KULTURA	5
UVODNA MISEL ŽUPANA OBČINE PODLEHNIK . . .	9
UVODNA MISEL PREDSEDNIKA TURISTIČNEGA DRUŠTVA	11
OBČINA PODLEHNIK	14
PONUDBA NAŠEGA KRAJA	15
ZGODOVINSKI PREGLED	19
Gradovi	21
Kužna znamenja	23
Čarovništvo	24
Ribniki	27
Šolstvo	27
PODLEHNIK DO 2. SVETOVNE VOJNE	30
OBDOBJE NARODNOOSVOBODILNEGA BOJA NA PODLEHNIŠKEM PODROČJU	31
OBDOBJE DO VSTOPA V EVROPSKO UNIJO	31
VINIČARSTVO	32
TURISTIČNE ZNAMENITOSTI	36
Župnija	36
Prvič omenjena župnija in cerkev	36
Cerkev sv. Trojice na Gorci	37
Glavni oltar	38
Kapeli na desni strani	40
Prižnica	40
Kapeli na levi strani	40
Medaljoni	42
Lestenci	42
Zvonik	42
Župnišče	43
Podružnična cerkev Device Marije Vnebovzete v Podlehniku	44

Podružnična cerkev Dv. Duha v zgornjih Halozah - Rodnem Vrhu	47
Glavni oltar	47
Podružnična cerkev Žalostne matere božje pri Novi Cerkvi - Stanošina	48
DEDIŠČINA DOMAČEGA KRAJA - KAPELE IN KRIŽI	50
ETNOLOŠKA ZBIRKA NA PROSTEM	55
HALOŠKI STUDENEC	56
HALOŠKA PLANINSKA POT	57
POHODNIŠKE PEŠPOTI	59
OBELEŽENJE NOB	60
VINIČARSKI MUZEJ GORCA	61
LOVNI TURIZEM	62
GOBARJENJE	62
PRIREDITVE IN DOGODKI	63
ŽUPNIJSKE SLOVESNOSTI	72
DELO V VINOGRADU - DOLGA JE POT OD REZI DO POLNE KLETI	79
ETNOLOŠKI MUZEJ NA PROSTEM	81
SPOMINKI	92
Klopotec - zaščitni znak Haloz	92
Žveгла	92
Trstenke	94
ZAKLJUČNE MISLI	95

KULTURA JE TURIZEM IN TURIZEM JE KULTURA

Slovenija ni velika dežela, vendar z gostoljubjem ne skopari. Mnogo tujih turistov nas obišče ravno zaradi očarljive pokrajine in se radi vračajo, saj jih očara narava, kulturne lepote, razkošje tradicionalnih slovenskih jedi, vrhunska paleta vin, kmetije. Dnevi odprtih vrat vinskih kleti predstavljajo srce Slovenije. Kamor koli se bomo podali, bomo deležni nekaj prav posebnega in pristnega za določeno okolje, oziroma regijo.

In ena izmed teh so prav gotovo Haloze z Občino Podlehnik, za katero pravijo, da je osrčje Haloz. Veliko dogajanja, mnogo vsega skozi vse leto vabi obiskovalca, da obišče Podlehnik, deželo enkratnih trenutkov, ki jih lahko vsakokrat drugače doživi. Pozdravljamo vas v okolju, ki je slovenski zgodovini prispevalo neizbrisan pečat viničarstva, pa vendar so kljub trpljenju srčni in dobri ljudje. Ponosni, samosvoji in delovni ljudje, ki znajo zapeti ob vsakem trenutku. Ponujenih vam bo veliko možnosti za preživetje prostega časa, organiziranega izleta

ali kratkih počitnic. Vaše bivanje in ogledi spremljajo prekrasni razgledi. Ni potrebno daleč v hrib in že se odpre pogled na rajsko dolino Ptujškega in Dravskega polja, pa vse do Pohorja in Alp. Živimo hitro, vsakdanjik je poln obveznosti in pogosto nam zmanjka časa zase ter za našo telesno uravnovešenost. Zato pobegnimo v mirno okolje zelenega in se skrijmo pred mestnim vrvežem, čeprav za dan ali dva.

Vsa društva v občini se trudijo, da bi ohranila prijeten in živahen utrip kraja. Odvijajo se najrazličnejše prireditve s področja športa in rekreacije, zabave, glasbe, umetnosti ter kulture.

Lahko pa obiščete večje kraje v okolici: Ptuj, Maribor, Celje, Slovensko Bistrico, Ormož, Rogatec, Rogaško Slatino.

Pri nas boste deležni pridiha podeželja, ki ga omogoča odmaknjenost od hrupa, industrije, prometa in vsakdanjega hitenja. Tukaj lahko prepustite telo in dušo

razvajati v pristnem domačem okolju. Kulinarične dobrote Vas naj spominjajo na čase, ko so imele jedi prav poseben okus, vse lahko popestrite s kozarčkom žlahtne kapljice, ki jih lahko izbirate med paleto raznovrstnosti. Od nas boste odšli siti, odžejani, zdravi, polni lepih vtisov haloške pokrajine, gostoljubnih domačinov in napolnjeni s posebno energijo notranjega zadovoljstva.

Za vas pripravljamo celodnevne vodene izlete, saj pokrajina Podlehnik ponuja ogromno, tako za ljubitelje narave, pohodnike, kolesarje, fotografe in za tiste, ki želijo zgolj miru, počivanja ali kulturno-etnografskih užitkov. Glede na potrebe, želje in zanimanje pripravimo programe za ogled, prireditve s kulinariko in degustacijo žlahtne kapljice. Program lahko vključuje pešpoti, ogled pokrajine, ogled studentca, ogled cerkva, obisk kmečkega turizma, obisk kleti z degustacijo, sprehod po gozdu z nabiranjem gob in zdravnih zelišč ter ponudbo najrazličnejših delavnic (od izdelovanja rož iz papirja, aranžmajev, našivavanja, pletenja,...).

Naj bo pomlad, poletje, jesen ali zima, občina Podlehnik nam ponuja številne možnosti za preživetje kratkih počitnic ali enodnevnega izleta, saj ob današnjem hitrem tempu življenja potrebujemo sprostitev, ko za nas skrbijo gostoljubni člani Turističnega društva. Prepustite se njihovemu vodstvu in prav gotovo ne boste razočarani. Ob glasbi, delavnicah, plesu in hudomušnih voditeljih lahko spoznate Občino Podlehnik.

Če želite, da se vam spočijejo oči, če želite prisluhniti tišini, vetru in petju ptic, vzemite si čas, povabite prijatelje in pridite k nam.

Veseli Vas bomo!

Upamo, da Vas bo zamikalo obiskati ta del Slovenije.

Uredniški odbor TD Podlehnik

Etnološki muzej z lopo na Gorci

UVODNA MISEL ŽUPANA OBČINE PODLEHNIK

Spoštovane bralke
in spoštovani bralci
te lepe knjižice.

Če ste nas že obiskali, potem boste s pomočjo tega vodnika izvedeli veliko novega o nas Podlehničanih in o naši prelepi krajini, njenih značilnostih ter znamenitostih.

Tisti pa, ki vam je ta knjižica prišla v roke naključno in naših krajev še ne poznate, verjamem, da vas bo to, kar boste našli v njej, tako premamilo, da nas boste enostavno morali obiskati, saj se boste na lastne oči želeli prepričati ali res obstaja ta pravljicična dežela.

Priznati moram, da bomo tudi mi domačini v knjižici našli tu in tam kaj takšnega, kar še nismo vedeli ali česar še nismo poznali.

Haložani, katerih del smo z vsem ponosom tudi Podlehničani, smo veliko preskromni in dekliško srame-

žljivi, ko predstavljamo svoj kraj. Če boste prebrali to knjižico, boste izvedeli, da je ta knjižica plod trdne odločitve, da svoj zaklad pokažemo tudi drugim.

Imamo svoj najvišji vrh, s katerega se nudi takšen pogled, da ti srce zaigra, ko pogledaš okoli sebe. Pravzaprav vrh vsakega hribčka nudi svojo prečudovito sliko in komur je bilo dano to videti, se ne more več upreti skušnjavi, da si takega užitka ne bi privoščil znova in znova. In če k temu dodamo še pestrost letnih časov, ... Pri nas je res lepo. Imamo svoje jezero. V resnici je velik ribnik, a ker našo krajino oblikuje že več kot dve stoletji, mu skorajda že upravičeno rečemo jezero. Naše znamenite cerkve so polne pozitivne energije in če jih obiščete, je boste prav gotovo deležni, le dovoliti si morate, da jo začutite.

Vinska trta je pri nas simbol življenja, saj so nje sadovi mnoge rodove ohranjali pri življenju in na njo računamo tudi v bodoče. Ko boste poskusili vino, ki ga znajo pridelati naši vinogradniki, boste vedeli, zakaj.

Ta knjižica, ki je bila napisana s ponosno ljubeznijo do svojega kraja, nosi v sebi del čudovite energije Haloz. Drugi del pa je boste občutili, ko nas obiščete, kadarkoli in kjer koli v naši prelepi občini Podlehnik.

Prisrčno povabljeni.

* * *

Da je ta knjižica nastala, gre zahvala članom Turističnega društva Podlehnik, Upravnemu odboru društva, vsem skupinam v društvu in vsem ostalim, ki ste prispevali delček svoje ljubezni do domačega kraja, da ga bodo lahko spoznali tudi drugi.

V imenu lokalne skupnosti Občine Podlehnik in vseh tistih, ki jim bo ta VODNIK približal naš kraj, vam izrekam iskreno zahvalo.

Župan občine Podlehnik, Marko Maučič

UVODNA MISEL PREDSEDNIKA TURISTIČNEGA DRUŠTVA

Pred Vami je knjižica Vodnik po občini Podlehnik. Dolga leta je v našem društvu zorela želja po nastanku le-tega. Po prihodu prvih turistov v letu 2009, ki jih je pritegnila Etnološka zbirka na prostem na Gorci in knjiga šeg in navad z naslovom Na mavrični strani Halož, smo se opogumili ter pripravili domači turistični vodnik. Vsak, ki bo pobrskal po knjižici, bo zagotovo našel nekaj zase in zamikalo ga bo, da se odpravi na ogled po naši prelepi OBČINI ali pa se bo udeležil katerkoli zanimive kulturne prireditve, ki jo pripravljajo člani Turističnega društva ali ostala društva, ki med letom pripravljajo veliko zanimivega, vredno ogleda ali sodelovanja. Knjižica je namenjena domačinom in gostom od drugod.

Če se sprehodite po okoliških gričih, oko zazna sredi lepote narave male hišice nekdanjih viničarjev, nove, večje hiše, množico vikendov in stare mogočne kmetije. Skrbno obdelani vinogradi so delo pridnih rok haloškega, pokončnega in neutrudljivega človeka.

Možnosti za presenetljiva doživetja je pri nas obilo, preživeli jih boste koristno, prijetno in si kakovostno zapolnili prosti čas. Doživeli boste prvinske lepote pokrajine in toplino domačinov. Odkrili boste naravne in kulturne znamenitosti sredi vinorodnih krajev, kjer nas v jeseni razveseljuje glas klopotca in smeh trgačev grozdja.

Ljudska modrost pravi: »Kdor ne spoštuje preteklosti, ni vreden sedanjosti in prihodnosti.«

In ravno člani Turističnega društva delamo po teh načelih in se trudimo ohraniti čim več našim bodočim rodovom ter seveda predstaviti tudi drugim. Življenje teče in od nas samih je odvisno, kako ga živimo, kakšen pečat pustimo družbi in kako prispevamo k boljšemu življenju v domačem kraju.

Knjižica vas bo prav gotovo očarala z bogato naravno in kulturno dediščino, na katero smo Podlehničani zelo ponosni.

Imamo tudi pestro naravno okolje, cesta vas popelje ob ribniku do studenčka, med vinorodnimi griči, mimo cerkva in klopotcev do etnološkega muzeja na prostem, vinskih kleti, viničarskega muzeja in kmetij, kjer boste vedno dobrodošli.

Preživeli boste dan ali dva v idilični naravi, kjer je obilo možnosti za zabavo, šport, rekreacijo, kulinarične dobrote in pokušino kvalitetnih vin.

V občini, odmaknjeni od vrveža, se zdi, kot da je ostala v nekem drugem času, ko si zaželimo, da bi bili trenutki, ki si jih vzamemo zase in za svoje najbližje, prijetni, brezskrbni, umirjeni in napolnjeni s pravo mero lepih doživetij. Za izbrano ponudbo bo poskrbelo Turistično društvo Podlehnik. Ne bomo vas le navdušili, temveč zasvojili s svojo prisotnostjo.

Pridite k nam - v oazo miru in naravnih lepot!

Tja, kjer je vedno lepo!

Milan Vidovič,
predsednik Turističnega društva Podlehnik

Stavba v kateri je bila nekoč pošta, žandarmarija, občina, zdravstveni dom

Policijska postaja Podlehnik

Dom prostovoljnega gasilskega društva Podlehnik

Nova občinska stavba

Športna dvorana, vrtec, OŠ Podlehnik

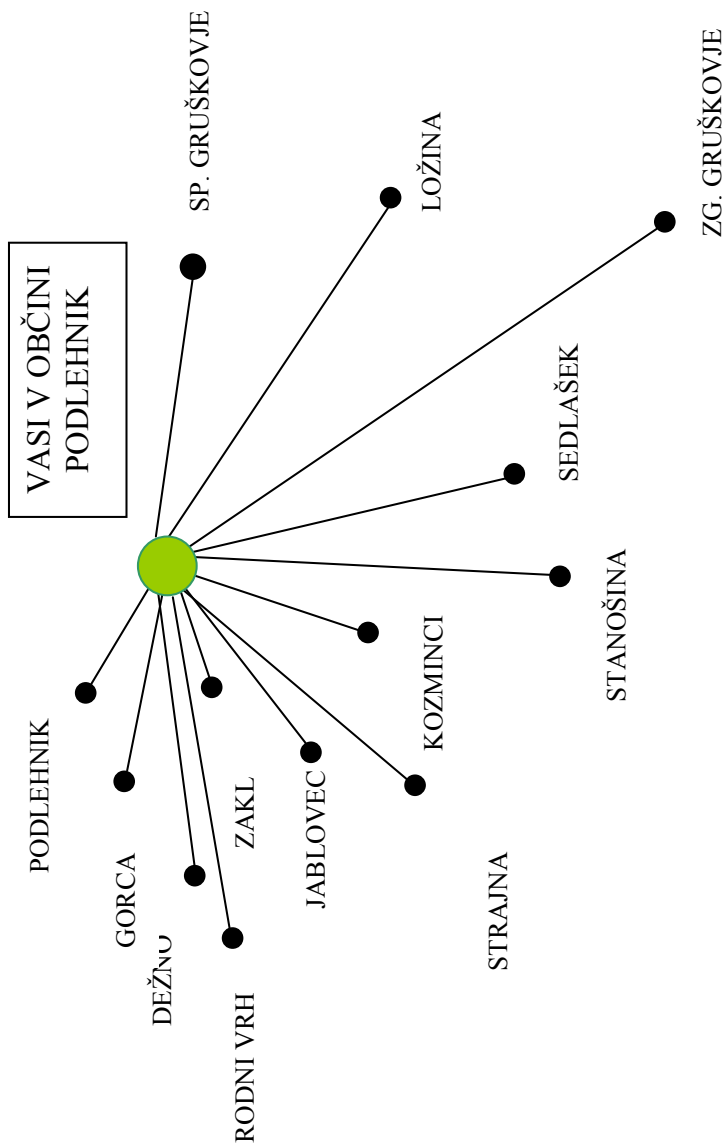
OBČINA PODLEHNIK

Občina Podlehnik je ena od 210 občin v Republiki Sloveniji. Leži na severo-zahodnem delu vinorodnih Haloz. Ozemlje občine Podlehnik je izredno razgibano in so zanj značilna strma pobočja. Razprostira se na 46 km² vinorodnih Haloz. Haloze imajo zmerno kontinentalno podnebje, prst je peščeno ilovnata z močno mikrobiološko dejavnostjo, ki je ugodna za najkvalitetnejša vina.

Pokrajina:	Štajerska (pokrajina)
Statistična regija:	Podravska regija
Površina:	46,0 km ²
Župan:	Marko Maučič
Prebivalcev	1.818 (2016)
- moških	912
- žensk	906
Povprečna starost:	38, 24 let
Gospodinjstev:	647
- družin:	491

Značilnost naše občine je, da je njena geografska lega in površinska raznolikost nekaj posebnega, zanimivega, privlačnega. Od Ptujja je oddaljena 10 km. Sestavlja jo dolina, ki jo na obeh straneh obkrožajo slikoviti griči, posajeni s številnimi vinogradi in gozdom. Po dolini je speljana avtocesta, ki je v vas prinesla novi utrip življenja. S cesto so prišli k nam tudi turisti in Petrol je zgradil motel, ki je žal zaprt.

Dolina ob potoku Rogatnice je ravninski del, skozi katerega poteka glavna prometna povezava od zahoda proti vzhodu z mejnim preходом Gruškovje, ki deli našo občino na dve geografski enoti. Od desnega brega Rogatnice se prične področje gričevnatega sveta, ki hitro preide v strm hriboviti predel, kjer so najvišji hribovi ob

12 km dolgi meji s sosednjo državo Hrvaško in s sosednjo občino Videm. Od levega brega Rogatnice pa dolina prehaja v gričevnato in nekoliko manj strmo hribovito področje in se nadaljuje v sosednji občini Majšperk in občini Žetale. Reka Dravinja, v katero se izteka Rogatnica, nas ločuje od občine Videm. Za našo občino Podlehnik je značilno, da leži v osrčju vinorodnih in gozdnatih Haloz. Zato ni čudno, da je pokrajina zasajena z vinsko trto, pogozdena in polna pašnikov ter travnikov. Raznolikost pokrajine narekuje, da se pri nas kmetijstvo razvija v treh panogah; vinogradništvo, živinoreja in gozdarstvo. To so tudi pogoji, ki omogočajo razvoj turizma v naši občini.

Pokrajina ponuja mirne pešpoti za sprehode, lepo urejen ribnik v Dežnem pri Podlehniku, prelep razgled z Gorce, bogata in pestra stanišča divjadi in kar je zelo pomembno: vesele, odprte, gostoljubne in delovne ljudi. V občini je že zelo razvito zasebno obrtništvo z obetavnimi panogami.

Pri nas je vedno lepo. Vsak letni čas nam prinaša nekaj posebnega. POMLAD nas zasuje s pomladnim cvetjem in z nežnimi belimi cvetovi sadnega drevja in cvetočih češenj v gozdu. POLETJE nam prinese veliko zelenja in vročega sonca. A JESEN nas obdari z bogatimi pridelki, s sadjem in s sočnim grozdom, ki nam ga klopotci obvarujejo pred nadležnimi in sladkosnedimi pticami. ZIMA pobeli hribe in privabi staro in mlado na sanke in smuči. Mesar pa ima polne roke dela zdaj pri eni, zdaj pri drugi hiši, da opravi koline.

Srečali se boste s prelepimi običaji pustovanja, velike noči, božiča, adventnega časa, koledovanja, kožuhanja, trebljenja buč in drugih lepih praznovanj, ki jih najdete opisane v knjigi **Na mavrični strani Haloz**. Bogastvo šeg in kulinariko boste spoznali v knjigi **Domače jedi in šege v občini Podlehnik**, če pa radi požete, vzemite v roke **Pesmarico ljudskih pesmi**.

PONUDBA NAŠEGA KRAJA

Ko vstopite v občino Podlehnik, vstopite v svet vinogradov, travnikov, gozdov, v svet legend, predvsem pa v objem neokrnjene narave, kjer vas gostoljubni domačini prijazno povabijo medse.

Med vinskimi griči, zelenimi gozdovi, lepimi potmi lahko začutite bogato, naravno in kulturno dediščino. S številnimi prireditvami obujajo in razveseljujejo prizadevni organizatorji obiskovalce od vsepovsod. Ponujamo vam prireditve v vseh letnih časih: razstave, koncerte, srečanja ljudskih pevcev in godcev, lov, ribolov, rekreativne pohode, kolesarjenje, kresovanje, postavljanje majskega drevesa, postavljanje klopotca, martinovanje, športne prireditve. Ogledate si lahko tudi gledališke igre. Poseben utrip turistični ponudbi dajejo različne tradicionalne kulturno - etnološke prireditve.

Prav tako je tudi haloška kulinarika zelo pestra, gotovo zaradi tega, ker so bili ljudje v Halozah revni in prav zato so morali biti še bolj iznajdljivi in domiselni. Danes pa se zavedajo, kako zdravo so se prehranjevali njihovi predniki, zato vedno znova preizkušajo in pripravljajo hrano po starih receptih. Spoznali boste, kako so ljudje znali nekdanj koristo porabiti vse, kar so pridelali. Bolj so cenili hrano kot danes in ločili jedilnik na vsakdanjega in prazničnega. Vsekakor pa se tradicija meša z modernimi navadami, zato bo gost sprejet tudi z modernejšo kulinariko: z odojkom, kozličem in jagenjčkom z žara ali iz krušne peči, kar je v sedanjosti prava poslastica. Meso je zdravo, saj drobnico gojijo domačini po haloških hribčkih.

Haloze, predvsem pa Podlehnik, so znane po pridelavi najkvalitetnejših vin, ki sodijo v sam svetovni vrh.

ZGODOVINSKI PREGLED

Podlehnik ima tudi zanimivo zgodovino.

Iz starejšega obdobja ni zanesljivih podatkov, vendar prazgodovinske najdbe kamnitih sekir, ki jih hrani Pokrajinski muzej na Ptuju, pričajo, da je bilo to področje naseljeno. V bližnji Krapini so našli okostje pračloveka, ki je živel v skupini in so ob raziskovanju okolja našli ožgane človeške kosti. Na kraju najdbe stoji podoba prebivalca takratne dobe. Prav tako imajo bogato in lepo opremljen muzej vreden ogleda.

Po podlehniški dolini so Rimljani zgradili cesto, ki je vodila iz Petovie v Celeio. Cvetoča rimska Petovia je nastala na okolišu današnje Hajdine in najverjetneje so Rimljani zasadili v Halozah vinsko trto. Grško božansko bitje naj bi bilo znamenje pitja in uživanja ter je upodobljeno v vinskih kletih ovito z vinsko trto okrog telesa.

V poznejših stoletjih je potekalo preseljevanje narodov preko naših krajev. Goti, pozneje Avari so po naših krajih pustili velika pustošenja. Konec 8. stoletja jih je Karel Veliki premagal in zahteval pokorščino tudi od Slovanov.

V srednjem veku je po dolini peljala pomembna trgovska pot Dravskega polja na Hrvaško, ki jo je čuval manjši grad Lehnik, kar pomeni »greda« ali Liechtenegg. V naših krajih še takrat ni bilo toliko obdelovalne zemlje, kmetije so bile redke, največ je bilo gozdov. Pokrajina pod gradom je imela takrat nekaj rodovitnih njiv in je dobila ime Podlichteneg (UNTER-LICHTENEGG), ker je bila pod gradom Liechtenegg. V zapiskih do začetka 20. stoletja je bilo to ime še v pogosti rabi. V tistem času so na ravninskem delu Podlehnika prevladovali gospodje, ki so zapostavljali hribovce.

Grad se pojavi leta 1248 z vitezom Luitholdom de Trewenom ali de Liechteneggom. Ta vitez je bil sorodnik deželnega maršala Bertholda Von Treuna, ki je imel grad

v lasti. Grad se je pozneje prenašal iz rok v roke raznim dedičem. Leta 1297 se kot lastnik imenuje Henrik von Lichtenegg, leta 1322 pa Ulrikov sin Nikolaj Von Liechtenegg. Družina je izumrla leta 1330. Nato se zopet omenja leta 1334 kot Castrum Liechteneck. Dediči so nato leta 1354 svoje dele prodali ptujskim gospodom. Graščini Jesenice in Podlehnik je Bernard Ptujski leta 1399 obljubil minoritskemu in dominikanskemu samostanu na Ptujju. Sprta samostana sta si leta 1461 posest razdelila.

V Spodnjih Halozah, nasproti gradu, je stal drugi grad Gojkova, kjer je bil sedež minoritskega samostana. Dominikanci pa so imeli sedež v Zgornjih Halozah.

Glede posestev in pripadajočih podložnikov sta imela oba samostana enake pravice. Lastništvo nad samostanoma je imel deželni glavar, ki je razsojal sporne zadeve. Sestavljeni urbarij iz leta 1440, 1443 in 1451 določa dajatve podložnikov v pridelkih in denarju. Za Liechtenegg (Podlehnik) je bila dajatev: v okolišu je bilo 12 dvorcev, ki so imeli dajatev po 2 kokoši, 10 jajc in 12 Perezov. Svobodnjaki so plačevali 10 goldinarjev, 37 krajcarjev, 2 pereza, 22 kapunov in 1 štrtinjek vina. Dominikanci so imeli pri podložnikih mlin, ki je bil najbrž tam, kjer so danes Mlinoški v Podlehniku. Minoriti pa so imeli mlin v Pavovcih-Stanošina, kjer se še danes imenuje kraj Mlin.

Po dolini je tekla cesta od severa proti jugu, kjer so stale stražarnice. Stražarji so nadzorovali promet, posebej pa prihod Turkov. Zato se je pri nas še do danes ohranilo veliko turških rodbinskih in krajevnih imen (Turk, Turkuš, Turški Vrh). Ko so se Turki leta 1532 vračali čez Haloze proti Slavoniji, so grad Lehnik požgali.

Celotna današnja podlehniška pokrajina je bila podarjena nemškemu vitezu za hrabrost.

V poznejših stoletjih so odkrili grobnico grofov Liechtenegg v podlehniški cerkvi. Leta 1910 so morali grob-

nico zazidati zaradi ugrezanja tal. V grobnici so ostanki krst s posmrtnimi ostanki z napisom: »Tu ležijo grofje Liechteneggški«. Ta lepa gotska cerkev je bila najprej grajska kapela grofov Liechteneggov. V času turških vpadov je služila kot tabor z obokanim obzidjem, ki je danes porušeno.

Kmalu je prišlo med samostanoma do nesporazumov. Dominikanci so veliko zidali, kupovali posestva in delali dolgove.

Okrog leta 1780 -1786 je Jožef II, sin cesarice Marije Terezije, razpusil več samostanov, med njimi tudi dominikanskega. Ozemlje je pripadalo zemljiškemu gospodarstvu Turnišče, ki ga je kupil grof Adolf Schonburg in 4. novembra 1826 cerkev prepustil v dušnopastirske namene ptujskim minoritom. 1. novembra 1827 se je župnija preselila iz Podlehnikarja k Trojici. S posebnim odlokom iz Rima je 4. 4. 1960 postala redovna hiša ali samostan. Leta 1941 jo je okupator prevzel pod svoj okrajni komisariat. Nekaj časa je bila župnija brez duhovnika, nato je maševal nemški duhovnik. V samostanu je bila enoletna kmetijska šola. V tem času se je podrl obokan hodnik iz župnišča v cerkev. Leta 1951 minoriti zopet prevzamejo v posest Župnijo sv. Trojice.

Naša občina je polna naravnih in kulturnih znamenitosti, ki jih vsekakor ne gre zanemariti. Lahko smo ponosni, da je na tako majhnem ozemlju toliko čudovitega. Vsak košček te naše male občine je posebej lep in vreden ogleda.

GRADOVI

Na področju Podlehnikarja so nekoč obstajali štirje gradovi.

Grad Lehnik je bil nad cerkvijo Device Marije Vnebovzete. Zgodovina govori o stolpastem gradu, ki je

omenjen že leta 1248. Upravljali so ga vitezi Lichtene-
ggi. Ko so okoli leta 1337 le ti izumrli so po več me-
njavah lastnikov grad v posest dobili ptujski minoriti.
Grad so leta 1532 razdejali Turki.

Grad Gojkova se imenuje gradič južno od Nove cer-
kve z lepim razgledom nad dolino, skozi katero teče po-
tok Rogatnica. Zgrajen je bil leta 1701, ime pa je verjetno
dobil po prejšnjih lastnikih Gojkoških. Gradič je imel
sprva le dve sobi in kapelo do zgraditve Nove cerkve.
Nato so ga dogradili in je bil v času dajatev v zrnju, vinu
in drugih pridelkih obsežna stavba z veliko kletjo, ki
so jo uporabljali kot skladišče za oddano vino in druge
poljske pridelke. Široki pod je bil iz macesnovega lesa
in je služil za sušenje zrnja. Po žlebu je zrnje padalo v
shrambo. Sobe so bile s širokimi zidovi zelo hladne, pro-
stori veliki, zidovi pa iz kamna.

Severna stran je bila urejena za kapelo, kjer so osta-
reli minoriti maševali. Ker je bila stavba na drugi strani
Rogatnice, je bila zaradi poplav večkrat odmaknjena od
doline. Stavba je podkletena in daje videz male trdnjave.
Zgradba je močno utrjena in se predvideva, da je bila
zavarovana pred Turki. Kroži tudi veliko legend in zgodb
o strahovih tam okrog.

V tej stavbi je nato stanoval meniški gozdar. Nekaj
časa je potekal v gradu tudi pouk, zaradi pomanjkanja
prostora v šoli. Stavba je bila nato prodana lovcem, nato
Medeksu in sedaj je v zasebnem lastništvu. Delno je
ohranjena njegova prvotna podoba. Minoriti so imeli na
svojem posestvu Meniškem (danes Srdinškova domači-
ja) opekarno. Še danes najdemo v našem kraju opeko z
znakom MC.

Grad Rogatnica je stal na 468 m visokem griču pri
Kozmincih. Ime je dobil po potoku Rogatnica, ki teče
skozi Podlehnik. Najdeni so sledovi stolpastega gradu,
ki je omenjen 1270. Upravljali so ga vitezi in leta 1298
so posest pridobili ptujski gospodje, ki so grad opustili.

Že leta 1428 so o njem pisali kot o pustem gradišču pri Vražjem potoku.

Grad Pabštajn se omenja v 13. stoletju in je bil v lasti vitezov. Domačini mu pravijo »farovški grad«. Pozidal naj bi ga Pablo Draneški. Našli so tudi sledove stavbe z jarkom. Zgodovina ga omenja kot Pabenstein, stal je na Gorci nad Dravinjo na kraju, ki se imenuje Gradišče in že v 14. stoletju je bil razvalina. Nato so ga ponovno pozidali in ga leta 1532 porušili Turki.

KUŽNA ZNAMENJA

Tudi kuga našim prednikom ni prizanesla. O tem nam pričajo številni skupni grobovi, ki so danes še vidni.

Zaradi nalezljive bolezni (kuge) so se ljudje iz okolice Ptujja zatekali v svoje vinograde v Halozah. Pri tem so vso okolico okužili s kugo.

Kuga je razsajala v začetku 17. stol. (najhujša je bila v letih 1623, 1624, 1625), ko so v podlehniški okolici

Kužno znamenje pri Žurmanu, Podlehnik

Kužno znamenje na Tammovem (Daumovem), Dežno

Kužno znamenje pri Podgorškovih, Dežno

Kužno znamenje na Lahovem, Podlehnik

postavili na štirih krajih kužna znamenja - skupna grobišča. Znamenja so še danes ohranjena in potrebna obnove. Na Tammovem - Dežno (gospodar Taum je imel kovačijo na Ptuju, v Halozah pa so imeli vinograde in lepo kmetijo), na Lahovem - Podlehnik (dobro ohranjen temeljni kamen), pri Žurmanu - Podlehnik in pri Maroških (Podgoršek) - Dežno. Vsekakor je bilo takratno prebivalstvo že gosto naseljeno. Vsako leto na telovo pridejo romarji s Hajdine v spomin na zaobljube mater za svoje otroke v času kuge, ko so se skrivale z njimi v Halozah.

ČAROVNIŠTVO

Od takratnega avstrijskega cesarja so dominikanci dobili dovoljenje za »krvavo rihto« (krvava sodnija), da so lahko sežigali čarovnice.

V okolici Podlehnika so leta 1701 sežgali zadnjo čarovnico v našem kraju. To je bila Helena Klanečnik. Kraj,

kjer so sežigali čarovnice, je bil nad ribnikom v bližini pokopališča. V samostanu v kletnih prostorih so imeli zapore in mučilne naprave.

Ljudje so spremljali v povorki dozdevno čarovnico od pokopališča do gozdiča ob ribniku, kjer so jo sežgali na grmadi drv. To je bil v naših krajih zadnji zločin zaradi čarovništva.

Procesi pri Sv. Trojici v Halozah so bili:

- leta 1673 proti Marjeti Kraljič, ki so jo obglavili in sežgali, čeprav ni priznala, da je čarovnica;
- leta 1695 proti Marini Šep, ki so jo obsodili na obglavljanje in sežig;
- leta 1701 proti Heleni Klanečnik (Klančnik, Klaneček), ki je bila obglavljena in sežgana kot zadnja haloška čarovnica.

Večino procesov so začeli ali vzpodbujali ljudje sami z raznimi ovadbami. Marsikdaj so kmetje sami linčali domnevnega čarovnika ali čarovnico, če se sodna oblast ni zmenila za njihove pritožbe.

Še do danes so se med starejšimi ljudmi ohranile razne vraže in stare šege.

Za domačijo, ki je ležala nad ribnikom, pravijo, da je bil to čuden kraj.

Marsikdo se je zatekel pod njihovo streho, kadar so ga preganjale čarovnice. Tam teče majhen potok Dežnica, preko katerega je moral preganjani skočiti in potem pošteno teči v hrib, če se je hotel znebiti čarovnic in najhitreje priti pod slamnato streho.

Včasih pa so koga »coprnice« tako »zmešale«, da revež ni vedel ne naprej in ne nazaj. Predvsem se je to zgodilo kakšnemu, ki se je opil.

Podatki dokazujejo, da je bilo zelo razširjeno vraževerstvo, ki se je ohranilo vse do današnjih dni.

IZPISEK IZ SODBE

Glede na obtožnico, zagovor obtoženke in glede na deželno sodni red za Štajersko so gospodje prisedniki iz razsodniki deželskega sodišča spoznali Marino Scheppin krivo kaznivih dejanj kakor so bila zapisana v sodbi. Izročili so jo cesarskemu krvniku, ki jo je odpeljal na običajno sodno mesto (morišče), kjer jo je z mečem obglavil. Nato je telo skupaj z odsekano glavno sežgal na grmadi. Pepel je nato zakopal v zemljo.

Sv. Trojica, 4. julija 1695

Dr. P. L. von Apostelen,
cesarski krvni sodnik v območju Celja

IZVLEČEK STROŠKOV KRVNIKA

Krvnik, skupaj s svojim hlapcem, dobi plačano za 9 dni, na dan po:

6 šilingov	6 gld 45 kr
za postavitev natezalnice	15 kr
za preiskavo znamenj	1 gld
za striženje las	8 gld
za dve boleči zaslišanja v vezeh in na natezalnici	1 gld
za usmrtitev zločinke	15 kr
za upepelitev telesa	45 kr
za plačilo grmade	45 kr
za pokop pepela	1 gld
za sodno malico	48 kr
Skupaj	14 gld 48 kr

Ena krava je takrat stala okoli 5 goldinarjev!

RIBNIKI

Približno tam, kjer je današnji ribnik v Dežnem pod Trojico, so imeli dominikanci razsežne ribnike. Kraj so imenovali Ribniki, ki so bili leta 1796 že popolnoma opuščeni. Leta 1972 so pričeli ribnike zopet obnavljati in danes obratujejo na 8 ha obsežnem zemljišču. Stari ribniki so obsegali približno 20 ha površine.

Ribnik je od leta 1992 v najemu Stanka Skledarja, ki je podobo ribnika spremenil in uredil, da je privlačna za obiskovalce. Zgradil je sodoben turistično-nočitveni center. Lastnik nudi odlično domačo hrano in sprejema tudi večje skupine.

ŠOLSTVO

Šolanje v Podlehniku se je pričelo 1808, ko je bila na slovenskem uvedena enotna štirirazredna osnovna šola Državna narodna šola Nova cerkev v Halozah. Minoriti so uredili župnišče pri podlehniški cerkvi za poučevanje. Poslopje še danes stoji (Lukežičeva hiša). Zbrani so bili otroci vseh starosti in jih je bilo zelo malo zaradi oddaljenosti. Poučevali so tudi v samostanu sv. Trojice. V letih 1850-1860 so že poučevali posvetni učitelji, ena učilnica je bila v Juračevi hiši (danes Maučič) in v župnišču v Podlehniku za mlajše učence. V višji oddelek so v šolo hodili v župnišče k Trojici. Šola je bila v enonadstropnem župnišču.

Pomanjkanje prostorov za učenje je prekinila zidava nove šole v Stanošini, ki je sprejela učence leta 1892. Poslopje je imelo tri prostorene učilnice; stanovanje za šolskega upravitelja in dve sobi za učitelje. Prostori so postali kmalu premajhni in so iz stanovanja naredili še eno učilnico. Spomladi 1941 je prenehal pouk v slovenščini

zaradi pričetka 2. svetovne vojne. Slovenske učiteljice so zaprli in prišli so nemški učitelji. Nihče ni mislil, da bo ta premor trajal štiri leta.

V šoli je bil takoj uveden nemški učni jezik, čeprav ga otroci niso prav nič razumeli. Po vojni so dobili učitelji pozive, naj se javijo na svojih mestih. 20. maja se je začel pouk v opustošeni šoli, kjer so imeli od jeseni taborišče delavci, ki so delali na obrambnem področju v Maclju. Tudi domovinska vojska je taborila v šoli. Ves nered ob zlomu Nemčije se je nagrmadil v šolskih prostorih. Šole niso počistili, bila je v groznem neredu, vendar so vseeno pričeli prihajati k pouku, ki so ga izvajale tri slovenske učiteljice. Kmalu so se vrnili tudi prejšnji učitelji. Pouk je potekal v težkih razmerah, ni bilo klopi, ne papirja in svinčnikov. Otroci so sedeli po tleh. Kar je trajalo vse do leta 1950, ko so dobili nekaj najnujnejše opreme. V jeseni so prihajali učitelji, ki so napravili kratek učiteljski tečaj - tečajniki. Le počasi so se šolske razmere urejale. Danes je v Podlehniku šolsko poslopje, ki je bilo zgrajeno leta 1971, nato obnovljeno, učilnice so prostorne in svetle za devetletno šolanje.

PODLEHNIK DO 2. SVETOVNE VOJNE

V 18. stoletju so bile za naše kraje pomembne reforme iz časov vladanja avstrijske cesarice Marije Terezije in njenega sina Jožefa II. Odpravljena je tlaka in desetina, vpeljana obvezno šolanje in razne manjše dajatve grajskim so bile v nerazvitih Halozah velika olajšava. Bil pa je vpeljan davek na žganjekuho in je bil v veliko breme našim vinorodnim krajem in je trajal še prva desetletja dvajsetega stoletja. V začetku 19. stoletja so bile Napoleonove reforme v našem kraju manj vidne zato, ker so Francozi kmalu odšli, čeprav so ostala še danes nekatera francoska imena: Lamot, Ludvik, Franc. V našem kraju

sta v tem času pred vojno obratovali dve opekarni, ena v Podlehniku, druga na Meniškem.

V začetku 20. stoletja je vladal mir, a 1914 se je začela prva svetovna vojna, ki je vznemirila naše kraje. Mnogo mož in fantov je ostalo na frontah v Prusiji in Italiji. Glas topov z italijanske fronte se je slišal celo v naše kraje.

V Podlehniku so ruski ujetniki sezidali poslopje (današnja zdravstvena postaja in občinska zgradba). Stavba naj bi služila za dvorazredno šolo v nemškem jeziku - Schubverein, a svojemu namenu ni mogla služiti, ker je leto kasneje Avstrija razpadla in je bila ustanovljena Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Prva leta po prvi svetovni vojni je bila gospodarska kriza, menjava denarja in pomanjkanje tovarniških izdelkov. Vojni je sledila epidemija črnih koz in španske gripe. V našem kraju je umrlo mnogo ljudi. Zaradi oddaljenosti, slabih prometnih zvez in nepopolne zdravstvene službe, bolnikom niso mogli nuditi zdravniških uslug.

Po zlomu Avstrije leta 1918 se neha ponemčevanje v naših krajih. Svoboda naroda in zavest se je zelo dvignila, vendar je ostalo življenje naših hribovskih ljudi nespremenjeno. Tuji kapital je vladal kot prej in rezal viničarjem kruh.

Večja in lepša posestva so imeli posestniki iz mest, celo iz Avstrije. Štajerska hranilnica iz Gradca je imela več vinogradniških posestev, ki jih je pokupila od zadolženih kmetov. V letih 1931 - 1933 je služboval pri Trojici duhovnik g. Lampreht Jože, revolucionar, dober poznavalec in zagovornik delavskega razreda. Ustanovil je društvo viničarjev, ki je sicer kmalu razpadlo, a zbudilo v viničarjih zavest zapostavljenosti in krivice.

Leta 1941 se je takoj priključil narodnoosvobodilnemu gibanju in odšel v partizane.

OBDOBJE NARODNOOSVOBODILNEGA BOJA NA PODLEHNIŠKEM PODROČJU

Spomladi 1941, to je bilo 6. aprila, na cvetno nedeljo, so zagrmela bombna letala nad Zagrebom, Beogradom in drugimi mesti. Detonacija se je v Podlehniku zjutraj ob 6. uri jasno slišala. Proti Podlehniku je prispela nemška vojska in zavzela našo zemljo. Četo predanih jugoslovanskih vojakov so nemški vojaki odgnali v zapore in v ujetništvo.

Takoj za odhajajočimi četami je nastopila politična oblast. Domovinska zveza "Heimatbund" je začela svoje delo. Zavzeli so Maučičevo hišo in v njej nastanili urade "Heimatbunda". Sledil je popis prebivalstva in posestev, ki so prešla v nemško upravo.

Zavedne ljudi, ki so s svojo prisotnostjo škodili nemštvu, so zaprli v kapucinski samostan na Ptuju in nato v taborišče na Borl.

Strah in trepet je bil vsakodneven zaradi odseljavanja in streljanja.

Prehrana je bila določena na prehrabnih kartah, brez teh ni bilo mogoče kupovati: moke, soli, sladkorja, petroleja, masti, tkanin in čevljev. Na hrvaški meji je bila mejna straža, nihče ni smel trgovati ali nesti prek meje. Nevzdržne razmere so ljudstvo plašile in strahovale. V našem kraju, ki je bil v bližini polja, ni bilo glede kmetijskih pridelkov pomanjkanja, čeprav je bilo vse močno ovirano. Nekaj so si ljudje tudi pripravili doma.

Iz našega območja je bilo mnogo mož in fantov poklicanih v letih 1943-44 v nemško vojsko. 16 žrtev se je izgubilo v Rusiji. Domovinska vez - Heimatbund je pošiljala vojake tudi v partizanska področja. Največ jih je bilo v Savinjski dolini v okolici Mozirja. Ti so najlažje prešli v partizanske vrste in se vrnili šele ob osvoboditvi.

Na našem območju so partizani taborili na Rodnem Vrhu in v hribih proti Ptujski Gori. Ker je to bilo od-

daljeno od središča Ptuja, je bila uvedena obveščevalna služba. Svoje središče in javko so imeli v Janškem Vrhu. V partizanskih vrstah je bila tudi učiteljica v Rodnem Vrhu in njeni trije sinovi. Partizanom so se priključili tudi domačini in pomagali s hrano ter jih podpirali pri raznih akcijah. Na domačiji pri Dragošiču v Dežnem so imeli svoje zavetišče in shajališče.

Veliko zavednih Slovencev je delovalo proti okupatorju.

Na plošči na Zadružnem domu v Podlehniku so ime na padlih v NOB. Devetega maja 1945 popoldan so se pomikale še zadnje nemške čete. V istem času so prihajali od Rodnega Vrha partizani iz gozda v Dežnem. Zastržili so cesto in razglasili osvoboditev.

Snidenje z domačimi je bilo nepopisno.

Ludvik Maučič se živo spominja pripovedovanja svoje mame in nekaterih domačinov, kako je pristalo spomladi leta 1945 ameriško bombniško letalo - letišča trdnajva v strugi Rogatnice, ker je bila dolina preozka. Posadka se je rešila, vendar jo je zajel okupator in jo odpeljal v ujetništvo. Gorivo so nato izčrpali Nemci, Haložani pa so stali v vrsti za liter bencina za vžigalnike. Pločevino so porabili za prekrivanje streh, saj so bili slabi povojni časi. Otroci pa so se živo spominjali različnih konzerv, čokolade in predvsem žvečilnega gumija, ki so ga takrat prvič poskusili.

OBDOBJE DO VSTOPA V EVROPSKO UNIJO

Po vojni smo živeli v Jugoslaviji.

Sledile so velike spremembe, ki so vsekakor prinesle boljše in lepše ter kvalitetnejše življenje.

Sledila je osamosvojitve, saj je počasen gospodarski razvoj Jugoslavije utesnjeval Slovenijo. Slovenci smo

želeli tudi več osebnih svoboščin in pravico do političnega združevanja. 26. decembra praznujemo dan samostojnosti. Na ta dan so objavili rezultate glasovanja. Razglasitev samostojne države Slovenije, 25. junija 1991 je hotela preprečiti nekdanja jugoslovanska armija - JLA pod vplivom srbskega voditelja Slobodana Miloševića. Pričela se je vojna, ki se je končala v osmih dneh.

Leta 2004 smo se pridružili Evropski uniji.

VINIČARSTVO

Korenine viničarstva segajo v fevdalno dobo. Prvi viničarji so bili služabniki meščanom, ki so imeli vinograde v Halozah. Zaradi povečanja obsega dela so se hlapci in dekletke stalno naselili ob vinogradu. Vzrok nastajanja haloškega viničarstva je: otroci malih kmetov in kočarjev so morali od hiše, saj doma ni bilo prostora za vse. Niso imeli dovolj sredstev, da bi si kupili kmetijo. Zato sta mlada dva, ko sta se poročila, morala od hiše. Največkrat sta šla za viničarja h kmetu, meščanom ali cerkvenim. Viničar je tako dobil stanovanje in kos zemlje, ki ga je odplačeval z delom v gorici. Redil si je kravo, prašiče in kokoši. Polovico hlevskega gnoja je moral dati gospodarju za pognojitev gorice, ostalo je porabil za svojo njivo. Med haloškimi viničarji je vladala velika lakota, saj so bile družine številne, pridelka pa na borni haloški zemlji malo. Življenje viničarjev je bilo težko. Stanovali so v enem samem prostoru zraven preše v zidanici, tla so bila ponavadi ilovnata.

Zaradi nezadovoljstva, bornega plačila in slabih razmer so se vdajali pijači, kar je razmere le še poslabšalo.

Če gospodar z viničarjem ni bil zadovoljen, ga je odpustil. Razmere so se poslabšale pozimi, ko ni bilo dela v gorici in tudi zaslužka ne. Pozimi so izdelovali razne lesene predmete: žlice, kuhalnice, grablje, sode in klo-

potce, ki so jih prodajali ali zamenjali za živila po Ptujskem in Dravskem polju. Po osvoboditvi 1945 so zaplenili vinograde meščanov in okupatorjevih sodelavcev in jih razdelili med bivše viničarje. Vendar so bili še naprej izkoriščani. Šele leta 1953 je bil sprejet zakon, s katerim se je rešil problem viničarstva.

V času, ko se je bližala trgategv, so zaposlili tudi čuvaje, ki so bili oboroženi s puškami in so streljali na vsakogar, ki je trgal grozdje. Velikokrat se je zgodilo, da so ustrelili viničarskega otroka.

Viničarski muzej je uredil leta 1985 Kmetijski kombinat Ptuj - TOZD Slovenske gorice, katerega direktor je bil Jani Gonc pod strokovnim vodstvom dr. Štefke Cobelj, svetovno znane etnografinje.

Muzej je oživel z gostiščem Gorca leta 1985 pod okriljem kombinata. Iz gostišča so gosti šli na ogled viničarskega muzeja, kjer so bili postreženi z grozdom.

Gorca je leta 1986 prejela tudi Turistični nagelj.

Z usihanjem gostinskega lokala je propadel tudi muzej, kateremu se je pridružil še decionalizacijski postopek, ki je tekel vse do današnjih dni. Občina se je potrudila, da je muzej prišel nazaj v last domačega kraja in ga ureja.

V tem viničarskem muzeju je nazadnje stanovala družina Cafuta. Rodilo se je 9 otrok, dva sta v zgodnji mladosti umrla. V hiši je ostal najmlajši otrok Albin Cafuta in je nato z ženo Kristino preživel v njej še nekaj let, nato sta si zgradila hišo v Tržcu.

Ornigova vila je bila po vojni okrog leta 1947 urejena kot Dom igre in dela za predšolske otroke, kjer so bili otroci v varstvu, ko so njihovi starši delali. Domov so odhajali v soboto popoldan, nazaj so prišli v nedeljo popoldan. DID je ustanovila Vinarska obdelovalna zadruga in državno posestvo okrog leta 1947. To so prvi zametki vrtca, ki pa so ga žal opustili. Starejši ljudje (Janez Jelen), ki so dom obiskovali, se spominjajo, da so se učili plesati, peti in veliko so se igrali. Na Gorci je bil

Ornigova vila (Ornikova vila)

še en dom DID na Stromajerjevem, kar priča o gosto naseljenem prebivalstvu. V domu so delale vzgojiteljice iz domačega kraja, nekatere še živeče se dobro spominjajo dela v domu.

Nato je bil v Ornigovi vili dolga leta gostinski lokal, sedaj je v zasebnem lastništvu.

Ornigovi so imeli svoj bazen za rekreacijo v Podlehniku ob cesti proti Leskovcu pod domačijo Rozalije Pernek. Bazen še obstaja, vendar je zelo poškodovan. Napačal ga je višje ležeči vodnjak, iz katerega so še nedavno zajemali vodo, vse do napeljave vodovodnega omrežja.

Predvideva se, da so hodili v te kraje tudi na zdravljenje z grozno kuro, o čem priča zapis:

»V 19. stoletju je bila priljubljena oblika zdravljenja grozдна kura. Zdravniki so jo priporočali bolnikom, ki so imeli težave s hemeroidi, venoznim sistemom in jetri, tistim, ki so preboleli zlatenico in tistim, ki sta jih mučila protein in tuberkuloza. V Halozah – Podlehniku so rasle zgodnje in plemenite vinske trte, kraj je bil primeren za tovrstno zdravljenje.

Vrtna uta

O grozdni kuri beremo že v Raispovi knjigi »Ptuj najstarejše štajersko mesto«, ki je izšla leta 1858. Opisana je tudi v Janischevem leksikonu iz leta 1885, kjer naletimo na izraz »Kurgäste«. Očitno so takrat na zdravljenje z grozdem hodili na to področje tudi tuji gostje.«

Pred Ornigovo vilo pa stoji sredi vinogradov vrtna uta - LUSTHAUS, ki je obnovljena in je ohranila prvinsko podobo. Uta je služila za počitek, zabavo, kartanje in v njej so mnogokrat zaigrali glasbeniki.

TURISTIČNE ZNAMENITOSTI

Haloze, čuden a obenem čudovit svet, da mu ni para. Grič pri griču, med katere se zajedajo doline, ki so neprijazne, senčne in vlažne, zato pa človeka mamijo pogledi na vrhove, ki se kopljejo v soncu. Kdor hoče užiti Podlehnik, naj se povzpne po bregovih na vrhove. Ko bo gori, bo šele spoznal pravi obraz tega sveta.

ŽUPNIJA

Župnija sv. Trojica v Halozah je nastala 1. novembra 1827. Versko je župnija ves čas katoliška. Ima štiri cerkve:

- župnijska cerkev: Sv. Trojica na Gorci
- podružnica: Devica Marija Vnebovzeta
v Podlehniku
- podružnica: Sv. Duh na Rodnem Vrhu
- podružnica: Nova cerkev v Stanošini-Marija
sedem žalosti

Župnijska cerkev leži na skrajni severni strani, vasi Gruškovje in Sedlašek, ki ležita ob meji s Hrvaško, sta od župnijske cerkve zelo oddaljeni. Od vseh štirih cerkva leži Nova cerkev najbližje sredini župnije, zato se je tudi tam od leta 1892 nahajala osnovna šola. Vendar po velikosti in lepoti prekaša farna cerkev sv. Trojice vse ostale cerkve v župniji in je zato za župnijsko cerkev najprimernejša.

Prvič omenjena župnija in cerkev

Od leta 1786 so na ozemlju današnje župnije sv. Trojice v Halozah obstojale nekaj časa tri samostojne duhovnije, stara župnija Matere božje v Podlehniku, leta 1784

novoustanovljena duhovnija sv. Trojice v Halozah in leta 1786 novoustanovljena duhovnija pri sv. Duhu v Halozah. Ko je 2. februarja 1800 dotedanji trojiški duhovnik Reginald Primic, bivši domikanec, postal duhovnik pri sv. Duhu v Halozah, je ostalo duhovniško mesto pri sv. Trojici nezasedeno in cerkev sv. Trojice se je smatrala za podlehniško podružnico. Toda leta 1928 sta bili ukinjeni tako župnija v Podlehniku, kakor duhovnija pri sv. Duhu v Halozah ter združeni v novo Župnijo pri sv. Trojici v Halozah (ali pri Podlehniku, kakor so jo sprva imenovali).

CERKEV SV. TROJICE NA GORCI

Cerkev sv. Trojice v Halozah se mora za svoj nastanek zahvaliti dominikancem, ki so od leta 1230 do 17. januarja 1786 imeli v Ptujju svoj konvent, v vinorodnih Halozah pa, kakor njihovi tekmeci ptujski minoriti, številna posestva. Dne 18. junija 1654 je mestni župnik v Celju in opat pri Sv. Egidiju v Sinigiru na Madžarskem Bernard Maurisich (Maurisich), s posredovanjem poznejšega ptujskega dominikanskega priorja p. Karla Moškona (1680 - 1683), blagoslovil na dominikanskem zemljišču na Gorci, dva km vstran od stare minoritske cerkve v Podlehniku, temeljni kamen za novo veliko cerkev v čast sv. Trojici, ki so jo s pomočjo raznih dobrotnikov v italijanskem (baročnem) slogu dozidali kot lep, prostran božji hram.

Del vabljivega sveta v Podlehniku nam prikazuje cerkev sv. Trojice. Haloška katedrala, kakor jo domačini imenujejo, že od daleč pozdravlja popotnika in vernika. Cerkev stoji na lahko dostopnem gričku in prevladuje nad celo podlehniško dolino. Dolga je 36 m, široka 10 m in visoka v prezbiteriju 11 m, v ladji pa 13,5 m, presega v svojih dimenzijah daleč navadne podeželske cerkve in

Cerkev sv. Trojica

s svojim visokim pročeljem daje veličasten vtis. Cerkev ima štiri kapele.

Po cerkvi je razvrščenih 15 postaj križevega pota. Umetnik je dodal 15. postajo Jezusovo vstajenje.

Na pevskem koru, kamor vodi 19 kamnitih stopnic, se nahajajo stare orgle iz leta 1848. Cerkveni tlak, sestavljen iz velikih kamnitih plošč, je že star, najbrž še prvoten, in zato že močno obrabljen. Cerkveni strop je poslikal slikar Franc Gornik leta 1900. Leta 1982 je slike obnovil mojster samouk Stanko Kosi iz Tomaža pri Ormožu in dobil pohvalo od zavoda za varstvo spomenikov. Za obnovo vseh fresk je potreboval samo devet dni. Cerkvena okna so lepa in lepo razporejena, zato je cerkev svetla in zelo prijazna.

Glavni oltar

Ob vstopu v cerkev vas pozdravi mogočen baročni glavni oltar, ki ga je cerkev dobila leta 1671.

Oltar sv. Florjana

Oltar sv. Ane

Dviga se nad štirimi kamnitimi stopnicami, ima lesen antipedij z lepimi rezbarijami in kamnito menzo. Visok enodelen tabernakelj z dvokrilnimi vrati je pozlačen in ima na vrhu med dvema angeloma s svečniki v rokah tron. V ozadju stoji tudi velik pozlačen križ. Na oltarni menzi je razvrščenih dvanajst svečnikov. Oltarni nastavek (bralni pult) je iz lesa - skoraj tri metre odmaknjen od stene prezbitarija. V sredini oltarja je slika presvete Trojice, obdana z angeli. Med štirimi mogočnimi stebri, od katerih sta dva zunanja zvita, oba notranja pa ravna, stojita velika kipa. Na levi strani stoji kip sv. Frančiška Asiškega s križem in knjigo, na desni pa kip sv. Dominika s palmovo vejico in knjigo. V drugi etaži oltarnega nastavka stojita za spoznanje manjša kipa sv. Antona Padovanskega in sv. Vincencija Farerja. V tretji oltarni etaži se nahaja v sredini zopet umetniška slika in sicer dveh zavetnikov v težkih časih kuge, ki je ob nastanku tega

oltarja tudi Haloze večkrat navdajala s smrtno grozo, sv. Boštjana in sv. Roka. Ob tej sliki pa za dvema manjšima angelskima kipoma stojita kipa sv. Janeza Evangelista in sv. Janeza Krstnika. Vrh oltarnega nastavka je kip sv. nadangela Mihaela z mečem. Pred glavnim oltarjem stojita na planem dva ogromna rezljana svečnika, posrebrena in okrašena s po šest angelskimi glavami, izredno lepo delo iz dobe nastanka velikega oltarja.

Iz prezbiterija vodita dve stopnici v prostorno cerkveno ladjo, kjer stoji dvanajst krasno rezljanih klopi iz konca 17. stoletja, kljub starosti so še vedno lepe in dobro ohranjene. Na vsaki strani ladje tik za prezbitერიjem sta prizidani dve kapeli.

Kapeli na desni strani

V prvi kapeli je oltar sv. Ane. Starinska oltarna slika prikazuje širšo sv. družino z Jezuščkom. Pri tem oltarju pred veliko nočjo postavljajo božji grob. Oltarju nasproti visi na steni starejša slika sv. Boštjana.

V drugi kapeli je oltar sv. Florjana, ki predstavlja priljubljenega kmečkega svetnika. Oltar je bil pred leti lepo obnovljen. V kapeli se nahaja še stara spovednica, klop in lesen star zapuščen krstilni kamen.

Prižnica

Ob zidu, ki loči obe kapeli, stoji umetniško izdelana prižnica mogočnih dimenzij, brez slik in kipov, ves okras je le običajna roka s križem, na vrhu strehe pa velik kip Jezusa, dobrega pastirja.

Kapeli na levi strani

V desni kapeli je oltar, ki je popoln dvojniki kapele na nasprotni strani, le da se na tem nahaja belo mar-

Oltar sv. Florjana

Prižnica

Kapeli na levi strani

moriran preprost tabernakelj, oltarna slika predstavlja Rožnovensko Kraljico s sv. Dominikom in sv. Katarino Sijensko. Nad sliko je rezljan simbol Srca Marijinega, obdan s sedmimi angelskimi glavicami. Okrogli obok krasi slika sv. Marije Magdalene.

V drugi kapeli je spovednica. Oltarna slika predstavlja sv. Jožefa delavca.

Medaljoni

V vseh štirih kapelah visi še danes enajst velikih slik, ki predstavljajo skrivnosti rožnega venca. Štiri manjka-joče slike pa so propadle zaradi vlage.

Lestenci

V cerkvi so lepo vidni tudi trije lestenci, ki visijo v ladji drug za drugim (drugi je steklen, tretji posrebrn).

Zvonik

Zvonik stoji v kotu med zunanjsima stenama prezbiterja in prve kapele. Je štirikotna stavba: 25m visoka z majhnimi linami v prvih treh nadstropjih in 4 velikimi dvokrilnimi linami v najvišjem nadstropju. Streha zvonika je leta 1923 postala žrtev ognja in je bila šele leta 1925 obnovljena v obliki okrog 10 m visoke štirikotne čebule, ki je veliko nižja kot prej.

Zvonov v zvoniku ni. Med drugo svetovno vojno so ga sneli okupatorji, kot tudi mnoge druge po Sloveniji in ga pretopili saj je bil bronast, to kovino pa so potrebovali za vojaško industrijo. Ker so temelji zvonika slabi in se je začel nagibati, ne bi prenesel teže nihajev in vibracij zvonov, zato nam danes pozvanjajo električni zvonovi s

posnetim zvokom. Obnova zvonika bo zelo draga, zato bomo še nekaj časa poslušali melodije pravih zvonov le iz naših podružničnih cerkva.

Župnišče

Sezidali so ga nekdanji lastniki cerkve, ptujski dominikanci kot svoje uradno poslopje.

Župnišče pri sv. Trojici, staro danes že več kot 250 let, je velika, starinska stavba na jugozahodni strani cerkve, z debelimi zidovi in velikimi sobanami. Nad kamnitim portalom župnišča se še vedno nahaja dominikanski grb (pes z bakljo v gobcu) - spomin na graditelje.

V letih 1914 in 1915 so se pričela temeljita popravila pod vodstvom p. Lenarta Vaupotiča: župnišče je dobilo novo ostrešje, stropne in okna, kuhinjo, ki je bila do tedaj umazana črna kamra, polna ščurkov in stenic, z odprtim ognjiščem in petimi različnimi pečmi, ki so požrle neznansko količino drv, je dobila nov štedilnik in lepši zgled. Mežnarjevo stanovanje so ločili od ostalega župnišča in mu na severni strani naredili lastni vhod. Staro šolo v pritličju so spremenili v župnijsko pisarno, sobo za tujce in sprejemnico.

Most v cerkev so zaprli, ker je bil v slabem stanju. Za shrambo je bila svinjska kuhinja. Ker se je iz nje po celem farovžu širil neprijeten vonj, so jo umaknili iz župnišča. Na mesto svinjakov so postavili žlahtne braj-de in vrt. Izkopali so tudi nov studenec, ki pa se ni obnesel. Zidarska dela so potekala zelo počasi. Še zadnje obnove na farovžu je prekinila vojna, vendar jim jih je kljub temu uspelo dokončati.

Obnovo gospodarskega poslopja so nadaljevali 1938. leta, ko je cerkveni odbor pod župnijskim upraviteljem Francem Jazbinškom postavil nove hleve, konjski hlev in drvarnico.

Župnija je bila od leta 1922 do 1951 v upravljanju škofijskih duhovnikov, po letu 1951 je v upravi minoritov. Bratje minoriti, zraven župnijske pastore oskrbujejo dom duhovnih vaj. Čez leto sprejemajo različne skupine, v poletnem času pa imajo svojo ponudbo - tabore za različne starostne skupine.

PODRUŽNIČNA CERKEV DEVICE MARIJE VNEBOVZETE V PODLEHNIKU

Cerkev je stara in so jo morali že pred daljšim časom podpreti z močnim širokim opornikom na severni strani pevskega kora. Dolga je 20 m, v ladji široka 6 m in visoka 8 m. Ker v ladji ni bilo klopi, so pred leti nekaj podarjenih klopi obnovili in postavili v cerkev.

Njeno jedro je baročno obokano, prvotno z ravnim stropom pokrita ladja, ki jo šilasti slavolok veže z arhitektonsko lepim obokanim gotskim za tri stopnice višje ležečim prezbiterijem, katerega na zunanji strani podpirajo štirje oporniki, razsvetljuje pa jo dvoje visokih pravokotnih oken. Prezibiterij in zvonik sta nedvomno najstarejši del cerkve, h kateri je bila sedanja ladja prizidana kasneje.

Glavni oltar je lep rokoko, delo iz kamna iz leta 1782. Enodelen tabernakelj z dvokrilnimi vrati, z baldahinom za izpostavljanje Najsvetejšega in križem na vrhu, je novejšo delo iz lesa. Ob tabernaklju klečita na lesenih podstavkih dva angela, okrašena: eden s pšeničnim klasjem, drugi pa z vinsko trto. Kip Matere božje z Detetom - oba imata pozlačene krone na glavi - stoječ v zidni vdolbini prezbiterija, je iz 17. stoletja. Odlični kamniti barvani kipi sv. Frančiška in sv. Dominika, na kamenitih podstavkih na vsaki strani tabernaklja, ter Boga Očeta, vrh Marijinega kipa, so iz 18. stoletja. Med kipom Boga Očeta in Matere božje plava bel golobček, simbol sv. Duha,

Cerkev Marije Device Vnebovzete

*Prezbiterij z glavnim in dariv-
tvenim oltarjem*

Kor z orglami

tretje božje osebe. Oltar oživlja 10 angelskih kipov in pet angelskih glav. Oltarni nastavek zaključuje na vsaki strani po ena kamnita vaza, izdelana v obliki žare.

Na južni strani prezbiterija je prizidan gotski stolp, ki vodi v zvonik in na podstrešje.

Na prehodu iz prezbiterija v ladjo se na levi strani nahaja enostavni pokrov grobnice, v kateri so nekdam

našli svoj mir lihteneški gospodje, pozneje pa je bil tu pokopan še neki minorit. Malo dalje proti koru visi na isti strani ladje velik križ, naprej pa stoji leseni kip sv. Janeza Nepomuka in pod njim enostavna odprta spovednica.

Na tesnem pevskem koru, kamor vodijo stare stopnice, so majhne podarjene in obnovljene orgle. Pod korom visi na levi strani stara slika Križanega na platnu.

V cerkveni ladji stoji na severni strani vrh ene kamnite stopnice star lesen baročni oltar, dragoceno delo, s kamnitim podstavkom.

V prvem delu se nahaja kip sv. Lucije, na levi strani kip sv. Izidorja, na desni pa cerkvenega učenika sv. Avguština. V drugem delu je kip sv. Apolonije. Na severni strani je bila ladji prizidana baročna kapela sv. Antona Padovanskega. Na prehodu v kapelo stoji na vzhodni strani novejši kip lurške Gospe v belem okvirju.

Cerkev sv. Duha

PODRUŽNIČNA CERKEV SV. DUHA V ZGORNJIH HALOZAH – RODNI VRH

Stoji na najvišjem vrhu tamkajšnjega gričevja - Rodnem vrhu na nadmorski višini 365.7 m in je že zelo stara - verjetno starejša od leta 1652. Sezidana je bila na dominikanskem zemljišču.

Glavni oltar

Je preproste zunanjščine in notranjščine: 13 m dolga, 2 m široka in 5 m visoka cerkev priča o svojem gotskem poreklu in s tem o svoji veliki starosti. Prvotno ravna prekrita ladja ima novejši banjast obok. Prezbiterij ima lep gotski križasto-rebrast obok z dvema sklepnikoma. Na portalu zakristijskih vrat je letnica 1662. Oltarna slika, ki predstavlja prihod sv. Duha na apostole, je pritrjena na steni izza daritvenega oltarja. Na steni sta še kipa sv. papeža Urbana in cerkvenega učenika sv. Avguština. Cerkev je pobeljena brez slikarij.

Rodni Vrh je bil včasih zelo poseljeno področje, zato je dobil tudi takšno ime. Blizu cerkve je tudi pokopališče. Včasih je obratovala tudi trgovina. Šolsko poslopje je bilo zgrajeno leta 1890. Šola je bila najprej samostojna, nato podružnica OŠ Martin Kores Podlehnik in leta 1986 so jo zaprli zaradi pomanjkanja otrok.

PODRUŽNIČNA CERKEV ŽALOSTNE MATERE BOŽJE PRI NOVI CERKVI – STANOŠINA

Nova cerkev je najmlajša cerkev v trojiški župniji. Zgradili so jo ptujski minoriti na svojem posestvu Gojkova v Stanošini. Graditi so jo pričeli 22. avgusta 1742, v času gvardijana p. Ludvika Reffingerja.

Povod za gradnjo cerkve opisuje zgodovinar in duhovnik Simon Povoden:

»Leta Gospodovega 1742 je izbruhnil požar vojne, ki je opustošil nešteto krščanskih duš. Zoper osamljeno Marijo Terezijo (bila je nadvojvodinja Avstrije ter krona-

na kraljica Madžarske in Češke), je p. magister Ludvik, eksprovincial in tedanji ptujski gvardijan, premišljeval o tem, da bi vernikom v tolažbo sezidal kapelo. V treh nočeh zapovrstjo je bil v sanjah opomnjen, naj ne odlaša, ampak si naj čimprej ogleda mesto, kjer bi bila kapela zgrajena. Ko je že tretjič, skoraj nejevoljen proti jutru v polsnu odgovoril na opomin, kje naj se stavba zgradi, mu je bilo razodeto, da bo kapela na mestu, kjer je tedaj stal križ. Ko se je prebudil, si je ogledal prostor.« Po prazniku Marijinega Vnebovzetja 22. avgusta istega leta je prav on blagoslovil temeljni kamen za novo cerkev.

Določili so tudi motiv za glavni oltar in 2. oktobra 1743 je bila cerkev dokončana.

Potrebno je poudariti, da cerkve niso zgradili samo minoriti z lastnimi sredstvi, ampak so darovali in delali tudi farani.

Podružnična cerkev, 22 m dolga, 7 m široka in 7 m visoka, je baročno obokana enotna prostrana dvorana, ki hrani še ostanke prvotne opreme. Oltar in notranjost cerkve sta zelo spremenjena od prvotne podobe.

Zvonik stoji za glavnim oltarjem, je štirikoten in 16 m visok. Domačini poimenujejo NOVO CERKEV kot kraj, kot novo zgradbo in kot cerkev.

DEDIŠČINA DOMAČEGA KRAJA – KAPELE IN KRIŽI

V majhni občini čutimo razgibanost haloške pokrajine. Podeželje je vitalno in nenadomestljivo nasprotje gosto naseljenim industrijskim okoljem.

Ob poteh nas pozdravljajo številne kapelice in križi, ki so jih postavljali predniki ob različnih zaobljubah. Spominjajo nas na leta lakote, bolezni, srečne vrnitve iz vojne, ali ozdravitve po hudih boleznih.

Nekaj kapel in križev je potrebno obnove, za večino pa lastniki vestno skrbijo.

1

2

3

4

5

6

1. Grabrovčev križ, Podlehnik, 2. Grilekov križ (Klaneček), Sedlašek, 3. Merčev križ, Gorca, 4. Kapela ob cerkvi sv. Trojice, Gorca, 5. Glazarjev križ, Rodni Vrh, 6. Grossova kapela (Ernest), Gorca,

7

8

9

10

11

12

13

14

15

7. Preačeva (Prejačeva) kapela, Rodni Vrh, 8. Bukvičeva kapela, Rodni Vrh, 9. Habjaničev križ, Zakl, 10. Vaupotičev križ, Žakl, 11. Pernatov križ, Stanošina, 12. Horvatova kapela, Strajna, 13. Širovnikov križ (Zajšek), Kozminci, 14. Kodričev križ, Strajna, 15. Pavoški križ (Drevenšek), Stanošina,

16

17

18

19

20

21

22

23

24

16. Velikovski križ (Vaupotičevi), Sedlašek, 17. Jelenov križ, Sedlašek, 18. Vregov križ, Zgornje Gruškovje, 19. Habjaničeva kapela, Zgornje Gruškovje, 20. Gorčki križ, Zg. Gruškovje, 21. Vidovičeva kapela, Zgornje Gruškovje, 22. Lojzov križ (Rotarjevi), Sedlašek, 23. Skokov križ, Ložina, 24. Lovski križ, Zgornje Gruškovje,

25

26

27

28

29

30

31

32

33

25. Drevenškov križ, Zgornje Gruškovje, 26. Šegatov križ, Zgornje Gruškovje, 27. Šegatov križ, Stanošina, 28. Hronekov križ, Stanošina, 29. Rožmanov križ (Arnuš), Podlehnik, 30. Turkov križ (Jeza), Podlehnik, 31. Žunkov križ (Trafela), Podlehnik, 32. Šerugov križ, Podlehnik, 33. Trafelov (Ornik) križ, Podlehnik,

34

35

36

37

38

39

40

41

42

34. Ciglarjev križ, Sedlašek - Mezinec, 35. Malekov križ, Stanošina, 36. Mlakarjev križ, Spodnje Gruškovje, 37. Kojčov križ (Hren), Dežno, 38. Kozelov križ (Drozd), Gorca, 39. Ovčarjev križ, Jablovec, 40. Vaupotičev Križ, Sedlašek, 41. Mušičov križ, Jablovec, 42. Srđinšekov križ, Rodni Vrh

ETNOLOŠKA ZBIRKA NA PROSTEM

Etnološki muzej na Gorci je kot na dlani in odprt na vse strani neba.

Zgrajen je bil v letu 2009 za potrebe Turističnega društva in za zbirko eksponatov, ki so jih podarili domačini.

Muzejska zbirka je na ogled vsak dan po predhodnem dogovoru.

V muzeju so shranjeni stari vinogradniški predmeti, gospodinjski pripomočki, obrtniško orodje, kmečko orodje, hišna oprema in drugo, ki prikazuje haloško življenje in delo.

Do etnološkega muzeja na Gorci je speljana asfaltna cesta, po kateri se lahko pripeljemo z avtomobilom ali avtobusom, lahko pa se tudi sprehodimo peš. Ob njem je urejeno parkirišče in prostor za počitek. Po gozdni poti se lahko podate v dolino do studenčka, kjer si v hladni senci oddahnete in se okrepčate s studenčnico.

Bogata dediščina prednikov naše občine je rasla in se prenašala iz roda v rod, se s časom tudi oblikovala. Njihova organizacija življenja je bila prava mojstrovina v tistih težkih časih. Na tako majhnem prostoru Haloz je toliko raznolikosti, kar je pravi čudež. V podlehniški občini boste našli bogate zaklade preteklosti, ki jih moramo ohraniti zanamcem.

Kuhinjska posoda

Vinogradniški predmeti

Domače obrti in rokodelstva so bila cenjena, nato je vse za nekaj časa potihnilo v pozabo in danes z velikim veseljem prisluhnemo vsakemu, ki želi obuditi ter ohraniti delček preteklosti. V etnografskem muzeju na prostem boste našli izdelke iz lesa, slame, železa, gline in drugih naravnih materialov. Izdelki so bili njihovo osnovno orodje za večino njihovih opravil. Les so pustili dozoreti, ga uležali, strpno kovali železo, slamo in šibje so namakali ter jih šele nato spleтали v košare. Za nič na svetu niso preHITEVALI časa, tako kot delamo danes. Zatorej postojmo, zazrimo se v preteklost, upočasnimo naš tempo življenja, cenimo sebe, spoštujmo druge, odpočijmo si in črpajmo modrosti v čudoviti preteklosti naših prednikov. Naj nas vonj pokošenega griča, senca hladnega gozda, opojni okus mrzle studenčnice in prelep razgled po vinogradih ponese v minule čase ter naj spregovori o tistem prvobitnem, davnem in skrivnostnem. Prisluhnimo zgodbam naših dedkov in babic ter spoznajmo svoje korenine.

HALOŠKI STUDENEC

V gozdičku ob muzeju je studenec. Do njega vodi lepa sprehajalna pot. Ob studenčku lahko posedite in se okrepčate z vodo, ki izvira globoko v hribu. Vsakodnevno pitje čiste izvirske vode vam izboljša splošno zdravje in počutje. Krepi organizem in nas varuje pred najrazličnejšimi boleznimi.

Voda v studencu, ne samo da zdravi, temveč tudi pomladi in deležni bomo dolgega ter trdnega življenja. To pa velja predvsem za tiste, ki do studenčka pridejo peš, se z vodo okrepčajo, si umijejo obraz in roke. To morajo storiti v vsakem letnem času vsaj enkrat.

Voda je pomembna, brez nje ne bi bilo življenja na naši zemlji in ni povesod enaka. Razlikuje se po svoji čis-

Obnovljen Haloški studenec na Gorci

tosti, bistrosti, bogastvu in vsebnosti mineralnih snovi, ki vodi dajejo prepoznaven okus. Naš studenec ima izvir v podzemnem viru, ki je zaščiten pred onesnaževanjem. Voda poveča naše psihofizične sposobnosti in krepi organizem ob vsakodnevnih naporih. Pomembnost vode za življenje je velikega pomena, saj sodeluje v skoraj vseh procesih našega organizma. Nosi hranljive snovi do vsake celice našega organizma, skrbi za fizične in mentalne sposobnosti. Vodo moramo piti prej, kot smo žejni, saj telo žejo javi šele, ko v telesu primanjkuje vode. Dnevno moramo popiti okrog 1,5 l vode.

V okviru Heliosovega sklada za ohranjanje čistih slovenskih voda, ki sta ga leta 1998 ustanovila poslovni sistem Helios in Ministrstvo za okolje in prostor, je Haloški studenec že 68 obnovljeni vodni vir v 59 občini.

HALOŠKA PLANINSKA POT

Haloška planinska pot je eden od prijetnih načinov spoznavanja Haloz, tega odročnega, a prelepega dela slovenske dežele.

Hribovje je izredno razgibano, slemena se dvigajo od severa proti jugu, poselitev je slemenska. 22 ur nepretrgane hoje nas popelje od Borla do sv. Ane čez Vrbanjšak

Vse poti so prikupno in jasno označene.

(412 m), Hrastovec (najboljša vina) na Gorenjski Vrh, Brezovec in v Cirkulane, nato na Gradiški Hum in Gradišča (kmečki turizem Emeršič), preko potoka Psičine na Varejski Breg, na Dravinjski Vrh in v Podlehnik preko Gorce v Doleno in na Janški Vrh, v Naraplje, čez Jelovice k sv. Bolfenku, na Kupčinji Vrh in nato Donačko goro (883 m, planinski dom). Haloška planinska pot je markirana in ima 11 kontrolnih točk. Pot je privlačna in lepa v vseh letnih časih.

Doživite nepozabne trenutke v naravi.

POHODNIŠKE PEŠPOTI

Vsem, ki si lahko vzamete nekaj več časa, priporočamo tri pohodniške pešpoti. Mikavne, krožne poti so namenjene pohodnikom prav vseh generacij. Vsako pot lahko premagate v tempu zmerne hoje od 5 do 6 urah. Okrepčate se lahko v barih, ob poteh ali pa potrkate na zidanice ob poteh. Vsaka pot ponuja ogled ene izmed cerkva in okrepčilo v enem izmed barov, kjer so hkrati tudi kontrolne točke z žigom, propagandnim materialom in spominki. Pobegnili boste pred naglico drugam, med druge kraje, med druge ljudi v drugačno življenje.

Poti so označene z usmerjevalnimi smerokazi. Svet, ki ga boste odkrili, je silno pester, položen med vinorodne griče, prepojen z žlahtnostjo kulturne in naravne dediščine. Pot vas vabi v vseh letnih časih. Po predhodnem naročilu bodo skrbne kmečke gospodinje za vas pripravile najokusnejše domače jedi, gospodarji pa vas bodo postregli z vrhunskimi vini.

Vse poti so krožne in se vrnete na izhodišče.

Prva pot vas vodi od gostišča Pri ribniku, nato sledite smerokazom čez Jablovec do Rodnega Vrha, kjer je veliko možnosti za piknike. Ogledate si lahko tudi cerkev Sv. Duha. Potem se podate čez Strajno, Zakl in pot zaključite pri ribniku.

Drugo pot pričnete pri motelu Podlehnik, nadaljujete proti Gorci. Ogledate si lahko haloško katedralo - župnijsko cerkev Sv. Trojice. Pot vas nato vodi do etnografskega in viničarskega muzeja. Tukaj je veliko prostora za oddih, malico ali piknik. Pot nadaljujete mimo Dragošičkih do Rodnega Vrha, kjer si lahko ogledate cerkev, zgrajeno v gotskem slogu. Nato se vračate čez Jablovec nazaj do Motela Podlehnik.

Med potjo na Gorco boste naleteli na prejnarico - staro stavbo, v kateri so kuhali žganje. V teh predelih jih je bilo več.

Tretjo pot pričnete pri Novi Cerkvi (podružnična cerkev Žalostne Matere Božje), ki si jo lahko ogledate na začetku ali ob zaključku poti. Pot vas vodi preko hitre ceste za Stanošino (Slatino) na Sedlašek (Pestike, Kamen) do lovskega križa, kjer je primeren kraj za počitek, malico ali piknik. Nato se v Zgornjem Gruškovju spustite do Mednarodnega mejnega prehoda Gruškovje in pot nadaljujete po stari cesti za Kozmince. Okrepčate se lahko v baru Babilon, v Zaklu pa v baru Amadeja in baru Maučič. Pot zaključite pri Novi Cerkvi.

Najlepše razvajanje, ki si ga lahko podarimo, je razvajanje naše duše. Mir, spokojnost, čistost in preprostost so vrednote, ki jih iščemo, a v hitrem tempu življenja, ki ga živimo, jih je vedno težje najti. Vse to in še veliko več boste našli ravno pri nas!

OBELEŽENJE NOB

Ko pa smo že pri znamenitostih, je treba omeniti tudi člana partizanskega odbora osvobodilne fronte za Štajersko, Martina Koresa, ki so ga 1941 ustrelili v Mariboru. Spominska plošča je ob vhodu v podlehniško OŠ.

VINIČARSKI MUZEJ GORCA

Pred leti, ko je nastala spodnja fotografija, je bila stavba tik pred tem, da se poruši. Turistično društvo Podlehnik je s svojimi pobudami in predlogi pripomoglo, da se je pričela obnavljati. Občina Podlehnik jo je lepo obnovila. Hiška na Gorci je ponovno zaživela in je v ponos našemu kraju.

Viničarski muzej - njegova podoba nekoč in danes.

LOVNI TURIZEM

Območje našega kraja ima številne naravne lepote, ki so domačinom v ponos in jih radi pokažemo slehernemu obiskovalcu.

Doživite lahko prelep lov v bogatih lovskih revirjih Lovske družine Podlehnik. V idiličnem okolju lovskega doma se lahko odpočijete, okrepčate in streljate na glinaste golobe. V domu si lahko pripravite hrano, prav tako pa imate možnost prenočevanja, saj imajo lepo urejene sobe.

Prostore nudijo tudi za druge priložnosti in svečanosti.

Lovski dom

GOBARJENJE

Naši gozdovi so primerni za gobarjenje in nabiranje zdravilnih zelišč.

Gobarska sezona se pričinja že marca s prvimi marčevkami, ki lahko pokukajo iz zemlje že v februarju. Go-

barstvo nudi najrazličnejše možnosti spoznavanje gozdov in kraljestva gob.

Nabiranje gob je zadnja leta postala ena izmed dejavnosti širšega kroga ljudi. Marsikateri priložnostni goobar pa seveda ne pozna pravil ob nabiranju gob, še manj pa zakonodajo.

Glive so izrednega pomena za stabilnost in odpornost gozdnih ekosistemov.

Ni lepšega doživetja, kot če se odpraviš v ranem jutru v tihi gozd, kjer se nadihaš svežega zraka in ob neverjetni tihoti ti poskoči srce, ko med listjem zagledaš gobo. Kako čudovit je vonj pravkar odtrgane gobe in usta se ti razlezejo v prelep smehlaj, ko čistiš podgobje.

Nikar namerno ne uničujmo gob, ki jih ne poznamo!
V enem dnevu lahko nabereмо le dva kg gob.

Gobe nabiramo le v košarico, s sabo pa moramo imet žepni nož za čiščenje.

PRIREDITVE IN DOGODKI

Občinski praznik Vsako leto prvo soboto v juniju.

Športno društvo V športnem parku Dežno boste deležni rekreacije ali pa se boste udeležili najrazličnejših športnih aktivnosti od nogometa, keglanja, kolesarjenja, družabnih iger ali teka.

Prostovoljno gasilsko društvo Gasilci svoj prosti čas, mednje sodijo tudi noči, namenijo drugim, tistim, ki so pomoči potrebni, pri tem pa ne mislijo nase. Izurjeni so za najrazličnejše oblike pomoči in reševanja. Pomagajo pri gašenju goreče hiše ali reševanju potapljaljajočih se ljudi ali ob hudih sušah dovažajo vodo, gasijo goreče travnike in gozdove ali nudijo pomoč pri prometnih nesrečah.

Ob 1. maju tradicionalno postavijo majsko drevo.

Kulturno-folklorno društvo Skrbi, da pustni običaji ne bodo zatonili v pozabo. Vsako leto v pustnem času obišejo domove po domači občini, se udeležijo pustnih povork in pripravijo tradicionalno prireditev na pustni torek - Pokop pusta.

Ljudski pevci Kopači prenašajo ljudsko pevsko izročilo. Izdali so tudi zgoščenko.

Med letom pripravijo tudi izlete in športno prireditev.

Kulturno društvo Ob 1. maju boste prisluhnili budnici Pihalnega orkestra.

Vsako leto na Štefanovo pripravijo odličen koncert.

Dramska skupina pripravi dramske igre, ki privabijo staro in mlado.

Društvo podeželskih žena občine Podlehnik Skrbi jo za bogato kulinariko na področju domače občine. Pripravljajo razstave jedi in različne kuharske tečaje. Vse to lahko najdete tudi v njihovi knjigi Jedi in šege v občini Podlehnik.

Društvo podeželskih žena občine Podlehnik

Haloški veseljaki TD Podlehnik

Jablovški ljudski pevci

Pevke ljudskih pesmi Trstenke

Društvo Trstenke Članice društva skrbijo, da prelepa ljudska pesem ne bo zatonila v pozabo. Vsako leto v septembru, v zadovoljstvo vseh, pripravijo koncert ljudskih pesmi.

Izdale so že tri zgoščenke in knjigo ljudskih pesmi-Pesmarico.

Etnološka skupina Oračev iz Jablovca

Haloški klopotec

Društvo upokojencev Podlehnik Starostniki, člani društva, pripravljajo različna srečanja upokojencev, skrbijo za pestro rekreacijo, razvedrilo in pripravljajo veliko različnih izletov v bližnjo i daljno okolico.

Lovska družina Vsako leto v sklopu z občinskim praznikom pripravijo strelsko tekmovanje na glinaste golobe. Lovska družina Podlehnik upravlja z loviščem na področju občine Podlehnik. Skrbi za uravnotežen stalež srnjadi, jelenjadi, gamsev in divjih prašičev. Lovišče meri približno 4.300 hektarjev lovskih površin. Je precej razgibano - od položnih, do zelo strmih terenov. Zaradi bližine meje morajo biti še posebej pozorni na gibanje in pretok divjadi. Člani društva vas vedno vas sprejmejo odrtih rok.

Postavitev klopotca Vsako leto ga postavijo ob Sv. Lovrencu, 10. avgusta.

V vinogradu je veliko dela. Posajena trta prvič obrodi tretje leto. Sredi avgusta postavljajo klopotce, da odganjajo ptice.

Martinovanje Martinovanje traja deset dni pred zaključno kulturno prireditvijo z bogatimi in odzivnimi pušlanki, jesenskimi prireditvami, s pospravljanjem klopotca, z blagoslovom mošta pri Novi Cerkvi, z izborom vinogradnika leta in z vinogradniško razstavo.

Ocenjevanje vin V našem kraju smo bili znani po dobrih in kvalitetnih vinih že v davnih časih. Vino Me-

Šaljivi krst mošta

zinčan in druga vina so bila znana marsikateremu prave-
mu poznavalcu vin. Želimo obuditi in promovirati naša
vina. Tradicionalno ocenjevanje vin je vsako leto v me-
secu aprilu, saj pregovor pravi: »Ko bukev zeleni, vino
dozori.«

Vino je poleg kruha osnovna hrana, ki daje pogum,
veselje, je zdravilo, je vzrok za prepir, razveže jezike, z
njim nazdravimo sreči in uspehu.

KD Pihalni orkester

KD Dramska skupina

Kulturno folklorno društvo

Društvo koranti Podlehnik

Prostovoljno gasilsko društvo

Cila in Liza iz Haloz TD Podlehnik

Pohod po občini Podlehnik Po naši občini lahko hodiš po bregovih ure in ure, hodiš lahko v katerem koli letnem času in vedno boš videl nekaj novega, zdaj ptico, drugič cvetlico in srečal vedno gostoljubne domačine.

Prvo soboto na lepo majsko jutro se ljubitelji hoje in narave zberemo pred krajevno dvorano in se podamo na potep.

ŽUPNIJSKE SLOVESNOSTI

Adventni čas Pletenje adventnih vencev za štiri cerkve. Postavitev adventnega venca velikana - Turistično društvo Podlehnik.

Miklavževanje Petega decembra, na predvečer sv. Miklavža se tradicionalno pripravi obdarovanje otrok in prihod sv. Miklavža s spremstvom.

Božič je sorazmerno mlad praznik, saj ga tudi v Betlehemu niso obhajali takoj po Jezusovem rojstvu, temveč šele kasneje okrog leta 222. Skozi stoletja se je pra-

znik razvijal in utrjeval kot najbolj priljubljen družinski praznik. Božič ima zelo staro tradicijo in okrog njega so se spletli različni običaji, ki so raznovrstni, pestri, bogati in sovpadajo s pokrajinsko značilnostjo.

Krašenje cerkva in postavitve jaslic.

Polnočnica z božično igro.

Antonova nedelja Sv. Anton Puščavnik (ok. 250 - 356) goduje 17. januarja. Je zelo priljubljen svetnik. Upodobljen je s prašičem, z zvoncem na palici v obliki črke T. Njegovi sodelavci so vodili zavode posvečene sv. Antonu za ljudi s posebnimi potrebami. Ti ljudje so nabirali živež sami. S palico, na kateri je bil zvonec, so opozarjali na njihov stan. Ljudje so jim radi dajali živež, ker so ga porabili za revne. V tistih časih je bilo prepovedano voditi prašiče po mestnih ulicah, to pravico so imeli le njegovi menihi. Sv. Anton je oče menihov in puščavnikov. Doma je bil v Egiptu. Starši so mu umrli pri dvajsetih letih in mu zapustili lepo premoženje in zgled bogoljubnega življenja. Prodal je imetje, veliko razdelil ubogim, le mlajši sestri je zagotovil del imetja. Potem se je umaknil v samoto, kjer je molil in obiskoval druge puščavnike. Hranil se je z zelišči in s kruhom, ki so mu ga prinesli prijatelji vsake pol leta. Dvajset let ni z nikomer spregovoril. Ime Anton, Antonija sta najpogostejši imeni pri nas.

Marsikje je bilo v navadi, da so na njegov god cerkvi darovali prašičje krače in klobase za priporočilo za zdravje pri reji prašičev in drugih domačih živalih. To lepo navado smo obudili tudi pri nas.

Cvetna nedelja Izdelovanje in postavitve presmeca velikana. Blagoslov zelenja.

Igra Pasijon-pripoved o Jezusovem trpljenju.

Velika noč Blagoslov jedil, Božji grob, velikonočna vstajenjska procesija.

Jurjevo Na to nedeljo blagoslavlja konje pri Novi Cerkvi.

*Slika desno:
Presmec velikan*

*Slika spodaj:
Za izdelovanje
presmeca je
potrebno veliko
spretnosti in dobre
volje*

Sv. Jurij iz Kapadokije je bil vojak in je v svojem poklicu hitro napredoval, hkrati pa je v njem rasla globoka vera. Svoje imetje je razdal, priznal je, da je kristjan, zato je moral umreti mučeniške smrti.

Ime izhaja iz latinskega imena Georgius, kar pomeni poljedelec, kmetovalec, vinogradnik, viničar. Svetnik je upodobljen kot zmagovalec nad zmajem. Je zavetnik živali, zato tega dne blagoslavljaajo konje, ki so že od ledene dobe pa do danes sopotniki ljudi in njihova zgodovina je tesno prepletena.

Konji so osvajali srca kiparjev, slikarjev, pisateljev, režiserjev, ... povsod jih najdemo, od jamskih risb do verzov.

Florjanova nedelja Sv. Florjan je eden najbolj priljubljenih svetnikov in zavetnik gasilcev ter priprošnjik pred ognjem. Sveti Florjan, po slovensko Cvetko, se je rodil v bližini današnjega Dunaja. Po poklicu je bil rimski vojaški uradnik v rimski provinci Norik. Mučeniške smrti je umrl okrog leta 304 v času preganjanj cesarja Dioklecijana. Rimski cesar je izdal ukaz, da morajo vsi darovati poganskim bogovom. Tako je prišlo do velikega preganjanja kristjanov. Florjan je pogumno priznal, da je kristjan in da ne bo v nobenem primeru daroval poganskim bogovom. Najprej je bil strahovito mučen in nato vržen v reko, kjer se je utopil, saj so mu okrog vratu navezali težak kamen.

Veličina praznika dneva gasilcev je namenjena prav največjim gasilskim simbolnim vrednotam, kot so prostovoljnost, solidarnost, moralna obveznost in čas, ko so izključene mnoge osebne in privatne vrednote. Marsikdo na gasilce pomisli šele, ko jih potrebuje.

Binkošti Sveti Duh je v krščanskem verovanju ena izmed treh božanskih oseb Svete Trojice, poleg Boga Očeta in Boga Sina (Božjega Sina) Jezusa Kristusa. Skupaj tvorijo Boga, ki je eno bitje v treh osebah.

Godovni dan župnije Praznujemo prvo nedeljo po binkoštih. Prve sledove praznovanja najdemo v 9. stole-

tju v Franciji in Nemčiji. V začetku 11. stoletja so v benediktinskem samostanu Cluny v nedeljo po binkoštih obhajali praznik Svete Trojice. Papež Janez XXII., ki je živel v Avignonu, je leta 1334 odobril praznik Svete Trojice in ga razglasil za vso Cerkev.

Žegnanjska slovesnost v podlehniški cerkvi Sv. Anton Padovanski - redovnik in cerkveni učitelj (1195-1231), goduje 13. junija. Upodobljen je z belo lilijo v rokah- simbol čistosti, v naročju pa drži Božje dete, njegov kip najdemo skoraj v vsaki cerkvi.

Velja za zavetnika zaročencev in poročenih. V nekaterih krajih na ta dan blagoslavlajo bele lilije, ki jih nato razdelijo med vernike.

Je pomočnik pri iskanju izgubljenih reči. Rodil se je v italijanskem mestu Padova, kjer je tudi umrl, na njegovem grobu so nato sezidali veličastno baziliko. Stopil je med redovnike sv. Frančiška Asiškega, bil je znan pridi-gar in pisec. Zaradi izčrpanosti je zgodaj umrl, na njegovem grobu pa so se dogajali številni čudeži. Pogosto ime pri nas: Tone, Tunek, Ante, Nine, Tončka, Tonka.

Lovrenčeva nedelja Sv. Lovrenc - goduje 10. avgusta. Pregovor pravi: Lovrenc vrže v vodo led in kopanje v rekah, potokih, jezerih ni več priporočljivo.

Sv. Lovrenca ali Lavricija (ime pomeni z lovorjem ovenčan) upodablja s pravokotnim ražnjem, z evangelijsko knjigo s križem, delečega miloščino ali z mučeniško palmo. Časte ga kot zavetnika ubogih in vseh, ki imajo pri svojem delu opravka z ognjem. Varuje pred opeklinami, bolečinami v hrbtu, prosi za dobro letino, ker je njegov god mejnik med poletjem in jesenjo. V naših koncih vinogradniki na ta dan postavljajo klopotce.

Bil je diakon. Papežu je stregel pri sveti daritvi in vezalo ju je iskreno prijateljstvo. Papeža so zaprli, ta pa mu je naročil, naj vse bogastvo razdeli med reveže. Hipolit ga je poklical predse in zahteval bogastvo. Lovrenc mu pove, da ima cerkev veliko bogastva, zato ga je za tri dni

Procesija na cvetno nedeljo

izpustil, da mu ga prinese. Lovrenc je zbral vse ubožce, vdove in sirote ter jih pripeljal pred sodnika in rekel: To je bogastvo naše cerkve! Sodnika je to tako razjezilo, da ga je najstrašnejše mučil. Vsega ranjenega je položil na raženj in ga živega pekel. Med molitvijo je mučiteljem rekel: Ena stran je že pečena, obrnite me! Med mukami je umrl.

Veliki šmaren Najstarejši Marijin praznik, ki ga praznujemo 15. avgusta. Nastal je v Jeruzalemu, kjer je bila cerkev Marijinega počivališča na poti v Betlehem, kjer je rodila Jezusa. Med kristjani je vladalo prepričanje, da Marija ob koncu svojega življenja ni umrla, temveč zaspala ter bila z dušo in telesom vzeta k Sinu. Versko resnico o Marijinem vnebovzetju je slovesno razglasil papež Pij XII. 1950, na praznik vseh svetnikov, 1. novembra.

Ime Marija v raznih različicah je pri nas najbolj razširjeno (Maja, Micka, Mirjam, Marica,...).

ZDRAVLJICA HALOŠKI KAPLJICI

**Kdo te nalil je v čase se iskreče,
kdo dal ti moč je, ti biserni napoj,
da vir si volje židane in sreče
vsakomur, ki poljubi se s teboj?**

**»Rodile so me haloške gorice,
pomladni vetrc božal je moj cvet,
poletno sonce me je žgalo v lice
in žar jesenski spremljal me je v klet.**

**Iz mene vse zveni: žvenket kopanja,
hrestljanje reza in škropljenja šum,
klopotcev pesem v lepem času branja
in vriski, petje v vrh hitečih trum.**

**Iz mene vse žari: jutranja zarja,
popoldansko sonce in ves zlat večer,
utrinki zvezd in bliski iz viharja
in znoj kovačev - biser tisočer.**

**Iz mene vse dehti: vonj mladoletja
po kopni zemlji in po cvetju trt
in duh opojnih rož zelenje cvetja,
ki v njem dehti vinograd, polje, vrt.**

**Iz mene vse živi: spomin stoletij,
ko me gojil je viničar - tlačan,
in majski dan, ko prvič smel zapeti
Svobode himno naš je Haložan...«**

**Nalijte čaše! Naj zvenijo v slavo
goricam, delu za bodoči rod.
in tebi ljudstvu delovnemu: Zdravo!
Da si na svoji zemlji svoj gospod!**

Alozij Remec

DELO V VINOGRADU - DOLGA JE POT OD REZI DO POLNE KLETI

Neštetokrat prepeta pesem ob delu, danes pa najbolj priljubljena vinogradnikova pesem.

SNEG ŠE POKRIVA HALOŠKE GRIČE, KO VINOGRADNIK PRIČNE Z DELOM.

Jaz pa v gorico grem...
Kaj boš pa delal tam?
Rezal bom sam.
Po gorici sva hodila,
se rezati učila,
če rezat ne boš znal,
domov te bom nagnal.

PO GORICAH SE JE PRIČELA KOP

Jaz pa v gorico grem...
Kaj boš pa delal tam?
Kopal bom sam
Po gorici sva hodila,
se kopati učila,
če kopat ne boš znal,
domov te bom nagnal.

Z GORICE SE JE GLASILA PESEM VEZAČEV.

Jaz pa v gorico grem...
Kaj boš pa delal tam?
Vezal bom sam.
Po gorici sva hodila,
se vezati učila,
če vezat ne boš znal,
domov te bom nagnal.

VINOGRADNIK PREŽIVI VELIKO DELOVNEGA ČASA V VINOGRADU - ŠKROPLJENJE JE ZAHTEVEN DEL OPRAVILA.

Jaz pa v gorico grem...
Kaj boš pa delal tam?
Šprical bom sam.
Po gorici sva hodila,
se špricati učila,
če špricat ne boš znal,
domov te bom nagnal.

VINO JE ŽLAHTNA PIJAČA.

Nekateri ljudje se pogosto pohvalijo, da so pravi pivci vina. Dejstvo pa je, da so pravi pivci vina kultivirani ljudje, ki imajo do vina in pitja pravilen odnos. Pravi pivec se ne opija, temveč vino družijo z jedmi, da tako občuti vse kvalitete, ki mu jih nudi ta plemenita pijača.

Vino je eno naših narodnih bogastev, je dragoceno darilo narave.

Jaz pa v gorico grem...
Kaj boš pa delal tam?
Pil ga bom sam.
Po gorici sva hodila,
se piti sva učila,
če piti ne boš znal,
domov te bom nagnal!

TRGATEV

Je družinski praznik in družabni dogodek, ki se lahko meri po udeležbi le s poroko ali pogrebom.

Nekaj dni pred bratvijo vabi gospodar berače. V Halozah grozdja ne trgajo, ampak ga beró. Dan pred bratvijo

so koline. Prašiček mora dati svoje življenje in z njim kakšen puran, petelin ali kokoši. Gospodinja se suče v kuhinji, da napeče kruha, gibanic in potic. Vsi sosodje, sorodniki in prijatelji so vabljeni k bratvi.

Jaz pa v gorico grem...
Kaj boš pa delal tam?
Trgal bom sam.
Po gorici sva hodila,
se trgati učila,
če trgat ne boš znal,
domov te bom nagnal.

ETNOLOŠKI MUZEJ NA PROSTEM

Muzejska zbirka obsega bogato število eksponatov. Le nekaj najbolj značilnih vam predstavljamo:

Eksponati za peko kruha

Prikazani so eksponati za peko kruha. Lonček v katerem se je pripravil kvas. V ničkah (v njih so spali tudi dojenčki) so presejali moko, ki so ji dodali kvas, vodo in sol ter zamesili testo za kruh. Testo so razdelili na več kolačev, jih položili v slamjače (košara iz slame), kjer so vzhajali. Vzhajane kolače so dali na pomokani lopar in jih dali peč v krušno peč. Pečene kolače kruha so zavili v bele rjuhe, jih shranili v shrambo in zaklenili. Ključke je imela gospodinja.

Kuhinjska posoda

Pri kuhanju v peči so uporabljale gospodinje glinasto posodo. Lonec je bil vezan z žico. V železnih in glinastih ponvah so pekli potico. Iz peči so jemali posodo z

burklami. Lesena posoda je služila za izdelovanje masla. Skledo so postavili na sredino mize in so iz nje jedli vsi, ki so bili pri hiši, tudi ljudje, ki so prišli na delo.

Eksponati za peko kruha

Kuhinjska posoda

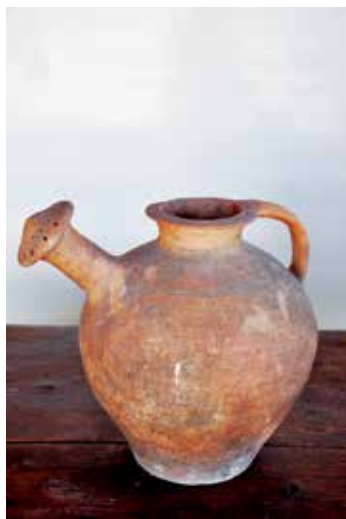
Glinasta kangla

Glinasta kangla (zalivalka) za zalivanje. V Halozah se so zalivali skromno, saj je vode vedno primanjkovalo in so jo morali prinesiti iz grabe (doline). Če so imeli srečo, so imeli mlako, iz katere so uporabljali vodo za zalivanje in napajanje živine..

Mesejak in kibla

Mesejak so imeli postavljen na dilah (podstrešju). V njem so shranjevali suho meso in klobase. Bil je narejen iz lesa in prepleten z vrbovimi šibami. Posebnost je bila ključavnica, da ni mogel nihče do mesa, razen gospodarja. V leseni kibli so shranjevali špeh (mast) ali zaseko, v kateri je bilo shranjeno rdeče meso iz razsole, ki je bilo lahko kuhano ali popečeno v krušni peči. Vedno, ko je gospodinja šla po zaseko, tudi če je bilo te samo za eno kuhlo, ga je morala dobro zamazati, da ne bi splesnilo.

Mesejak je imel dvojno dno, v katerem so gospodarji hranili puške za divji lov.

Glinasta kangla

Mesejak in kibla

Vinogradniška oprema

Putarji (brentarji) so nosili grozdje v lesenih putah (brentah), vsipali so gav leseni mlin in ga predevali v lesene preše. Mošt je tekel v lesene sode, katerim so nastavili na zgornjo pilko (luknjo) glineni vreclec, da je mošt lahko odvreel. Vsak putar (brentar) je imel tudi leseno palico, na katero je vrezal z bindekom (nožekom) črtico, ko je prinesel puto (brento) na prešo. Vedno pa je dobil tudi kupico vina. Hlapec je pripomoček za dvigovanje sode.

Nočna omarica

Lesena nočna omarica je bila postavljena v sobi ob postelji. Na njej je kovinski lavor in kovinski vrč, v katerem je bila voda za umivanje.

Rezitni stol (slamoreznica in koruzoreznica)

Slamoreznica in koruzoreznica sta bili namenjeni za rezanje slame in koruznice za pripravo hrane in stelje živini. S koso so ročno kosili travo za hranjenje živine. Vsak kosec je imel tudi vodir, ki je bil iz izdolbenega kravjega roga. Vanj so nalili malo vode ali domači kis, vanj so dali brusni kamen, da so z njim nabrusili koso.

Lesena škropilnica

V leseno škropilnico so nalili vodo, dodali škropivo, da so lahko škropili sadno drevje. Imela je železna kolesa, da so jo lahko premikali med drevesi.

Rezitni stol

Lesena škropilnica

Vetrjek

Vetrjek je naprava, s katero so prečistili (prevetrili) žito, pšenico, ječmen. Delavec je poganjal z ročnikom propeler, ki je proizvajal veter in je nato ločil seme od plevja. Ob strani je nato po lesenem kanalu čisto seme padalo v vrečo.

Vetrjek

Putrih

Putrih je leseni sodček, imel je kovinski ročaj. Z njim so nosili pijačo delavcem na njivo, vinograd ali travnik. Bili so tudi ploščati putrihi.

Putrih in glineni ročki

Hlapec

Hlapec je leseni pripomoček za sezuvanje blatnih škornjev.

Hlapec

Žage

Za rezanje lesa, podiranje dreves so uporabljali ročne žage- cug žage. Drevesa so podirali z žagami - amerikankami. Ko pa so gradili hiše, so okrogli les najprej obdelali. Deske in fosne (mostnice) so žagali z cug žagami.

Žage

Rihli in radoseja

Z rihli so očistili (škopali) pšenične in ržene snope, s škopi so pokrivali slamnate strehe.

Z radosejo so ročno ščinjali (čistili) zrnje od plevja. Med letom, ko so ljudje nabrali gobe, so jih sušili za prehranjevanje v zimskem času.

Mizarske žage - ruštnice

Mizarske žage - rušnice

Uporabljali so jih mizarji in tesarji za ročno obdelovanje lesa.

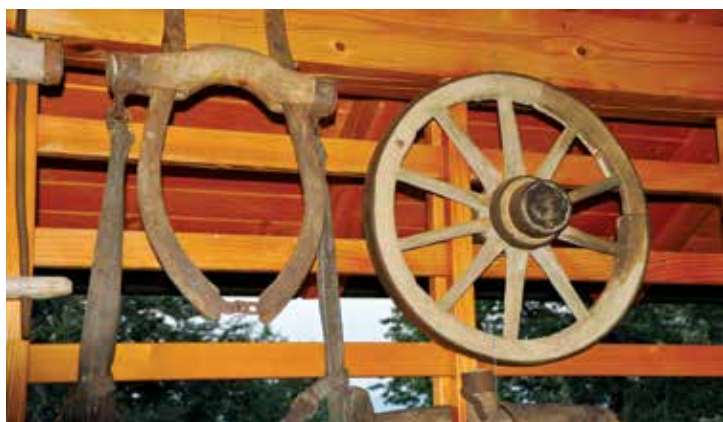
Telege ali jarem in leseno kolo za voz

Telege so uporabljali za vprego živine. Jarem je bila vprega za eno žival, ki je sama vlekla manjši voz (paradiž, einšpanger).

Leseno kolo je bilo okovano z železnim obročem, da se les ni tako hitro obrabil.

Telege

Jarem in leseno kolo

Lušek koruze

Rihla, stol in igla

Lušek koruze

Z luškom koruze so zluščili koruzo, nato so je v šrotarju zmleli v šrot, s katerim so krmili svinje.

Rihla, stol in igla

So bili pripomočki za pokrivanje slamnatih streh.

Kic – leseno kladivo za tolčenje jabolk

Uporabljali so ga za drobljenje manjših količin jabolk. Pri tem opravilu so nosili predpasnike, saj je tolčenje povzročalo mnogo škropljenja.

Zavržjek – pokrov za zapiranje pečnega kurišča

Najprej so v peči zakurili, da se je močno razgrela, nato so žerjavico porinili na stran, del kurišča pometli in vanj vsadili kruh. Pokrov je preprečeval, da bi vročina izhajala iz peči.

Zavržjek

SPOMINKI

Spominke lahko dobite po predhodnem naročilu.

KLOPOTEC – ZAŠČITNI ZNAK HALOZ

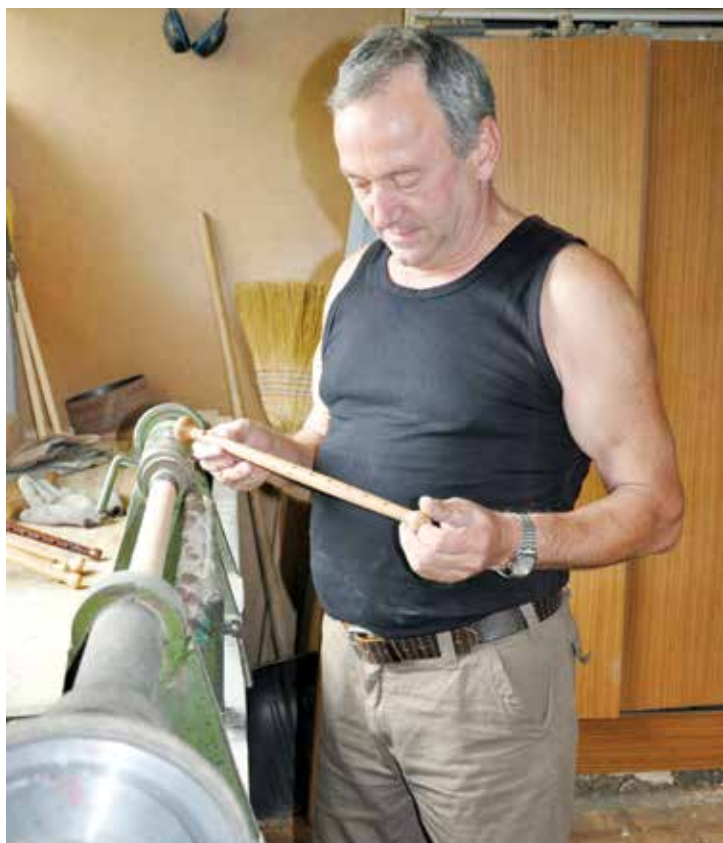
Veliko Haložanov zna izdelati klopotec, saj so se izdelovanja naučili od svojih staršev ali sorodnikov. Večina je svoje prve klopotce izdelala že na paši. V Podlehniku je bil najbolj znani izdelovalec klopotcev Hinko Lozinšek. Danes pa klopotce izdelujejo še Franc Merc, Franc Butolen in še veliko drugih. Izdelujejo velike klopotce za v vinograde in klopotce za spominke.

ŽVEGLA

Zagotovo ni lepšega spominka iz Podlehnika, kot je glasbilo žvegla.

Žvegla je lesena piščal, na katero so znali igrati skoraj vsi Haložani ob različnih priložnostih, predvsem, pa so nanjo igrali fantje na paši.

Jože pri delu

Sodobni čas je potisnil glasbilo v pozabo, saj v Halozah skoraj ni več izdelovalcev in igralcev nanjo.

V podlehniški občini jih je pričel izdelovati Jože Vidovič na prošnjo nekaterih domačinov, ki so jo želeli. Jože je velik ljubitelj lesa in marsikaj lepega in uporabnega je že izdelal. Tako se je odločil, da se bo preizkusil tudi v izdelovanju žvegel. Dela jih po predlogi stari 150 let, ki mu jo je posodil prijatelj. Povpraševanj po žvegli ni veliko, vendar se trudi obujati staro dediščino, ki bi brez njega gotovo izumrla.

Žvegle

Žvegle je izdelovala v Halozah v 18. stoletju družina Merc, nato jih je v Podlehniku dolga leta izdeloval kolar in glasbenik Izidor Cafuta. Z njegovo smrtjo bi skoraj vse zatonilo v pozabo. Jože dela žvegle iz lesa slive, pa tudi hruške, javorja, češnje in tise. Najboljše žvegle so iz slivovega lesa, ker najlepše zvenijo. Les za izdelavo mora biti suh in v približno dveh urah lahko izdelava žveglo. Paziti mora na razmerje med luknjicami na glasbilu. Žveglo je devet vrst, razlikujejo se po dolžini. Najdaljša meri 65 cm in je sestavljena iz dveh delov. Najpogostejša žvegla je bila dvojka, dolga 36 cm in takih Jože naredi največ. Če se na žveglo dolgo ne igra, jo je potrebo namočiti v vodo, včasih pa so nanjo pljunili.

TRSTENKE

Po njih je Podlehnik znan po vsej Sloveniji. Po tem starem ljudskem instrumentu so si nadele ime tudi pevke ljudskih pesmi Trstenke iz Podlehnika.

Janez Jerenec igra na trstenke

Zelo znan izdelovalec trstenk iz Jablovca je bil Franc Laporšek iz Jablovca. Izdelovanja se je naučil od svojega očeta Matevža. Naročila za trstenke je dobival iz cele Slovenije, izdeloval pa jih je doma. Vabili so ga na razne folklorne prireditve po takratni celi Jugoslaviji. Tudi doma je bil izredno priljubljen in velikokrat so ga vabili v šolo. Izdeloval je različne vrste trstenk, ki jih delimo po številkah od 17 - 29.

Od svojega očima se je trstenke naučil izdelovati Janez Jerenec in mu pomagal pri raznih naročilih. Dolga leta jih ni izdeloval. Na prošnjo in pobudo TD Podlehnik pa je pričel z delom. Za izdelovanje potrebuje trstiko, jo očisti in posuši. Nato jo nareže na primerno dolge kose, jih uglasi, kar je najtežje delo. Na deščico polaga trstiko, nanjo položi drugo deščico, vse skupaj zalepi in poveže s čevljarsko dreto. Za izdelek potrebuje od 10 do 15 ur. Najlepše pa je takrat, ko Jani vzame v roke trstenke in nanje zaigra.

ZAKLJUČNE MISLI

Marsikateremu turistu smo že povedali, da res ne vemo, kdaj je lepše pri nas v Podlehniku, težko bi izbrali letni čas, ker vsaki čas nosi v sebi posebej nekaj lepega in enkratnega.

Redki so kottički, kjer nasprotja tako lepo skupaj zažarijo v vsej svoji danosti. Ljudska pesem, glas harmonike in ljudskih instrumentov ter mili zvoki citer vas bodo raznežili v sproščujočem objemu glasbe.

Občina Podlehnik vabi s svojimi trinajstimi zaselki, v katerih živijo gostoljubni ljudje, ki z marljivim delom, srčnostjo in znanjem prepletajo tradicijo ter sodobnost v tretjem tisočletju.

Razgibana pokrajina pa ni samo paša za oči, ampak je tudi svet žlahtne trte. Idealne lege omogočajo rast trte za bela vina najvišje kakovosti.

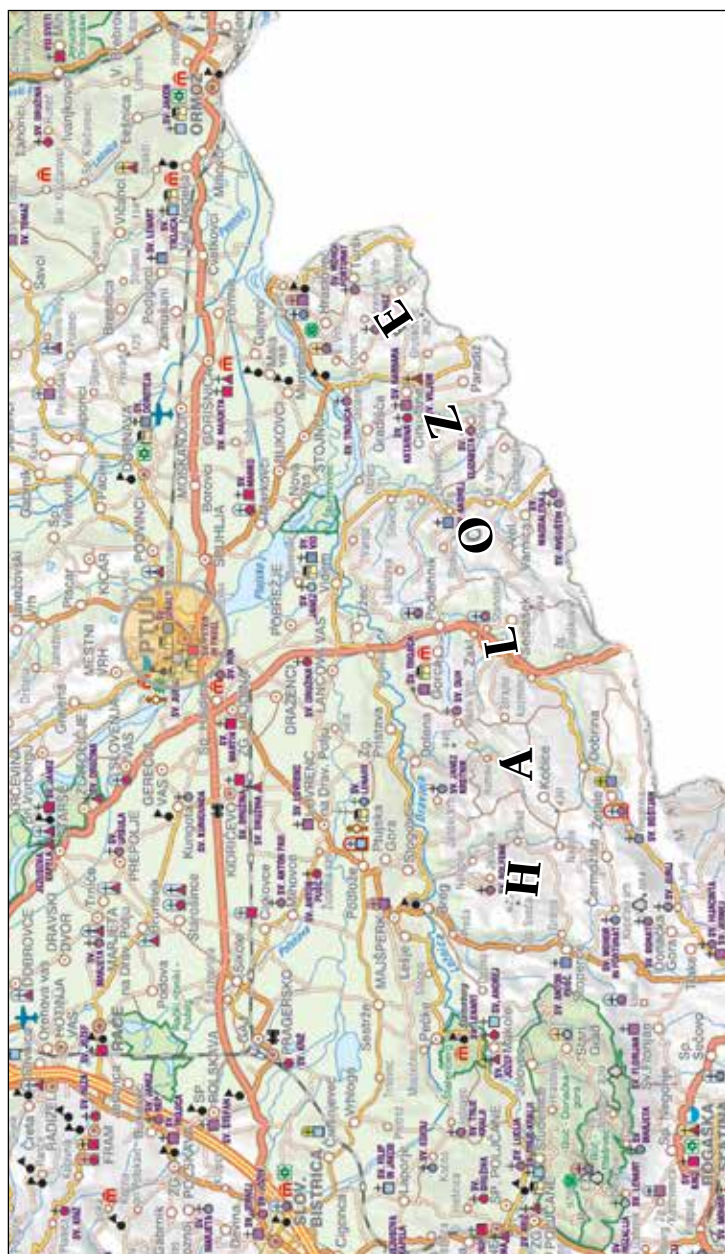
Podlehnik je prijazen in gostoljuben cilj v objemu neokrnjene zelene gričevnate pokrajine.

To je pokrajina, ki čaka, da jo odkrijete.

Podjetništvo, kmetijstvo in turizem so dejavnosti, ki gradijo današnjo in jutrišnjo gospodarsko podobo Podlehniknika. Mnogi z marljivim in vztrajnim delom gospodarijo na svojih kmetijah.

**IZ NAŠEGA KRAJA
BOSTE ODŠLI
ZADOVOLJNI
IN SE
VANJ VRAČALI**

Informacije:

OBČINA PODLEHNIK

Podlehnik 9, 2286 Podlehnik, tel. 02/788 406,
e-pošta: obcina.podlehnik@podlehnik.si
spletni naslov: WWW.Podlehnik.si

TURISTIČNO DRUŠTVO PODLEHNIK

Podlehnik 9, 2286 Podlehnik; 02/768 04 71,
051 414 280, 031 485 184,
spletni naslov:
<http://www.td-podlehnik.nevladna.org/domov/>
e-pošta: tdpodlehnik@gmail.com

NEDELJSKE MAŠE

Sv. Trojica na Gorci ob 7.00 uri,
Sv. Duh na Rodnem Vrhu ob 9.00 uri,
Nova Cerkev ob 10.30 uri

TRGOVINA

odpiralni čas od 7.30 do 19.00 ure

ŠPORTNI PARK DEŽNO

041 485 781

NAJBLIŽJA LEKARNA

Videm, Ptuj

POLICIJSKA POSTAJA

Podlehnik 8c, tel. 02/788 26 20

OSNOVNA ŠOLA PODLEHNIK

Podlehnik 7/a, tel. 02/795-31-00

POŠTA PODLEHNIK

odprta vsak dan razen nedelje, tel. 02/795 38 64

LITERATURA

Dr. Vladimir Bračič: Vinorodne Haloze - Založba Obzorja, 1967.

Dr. Vladimir Bračič: Gozdnate Haloze, Založba Obzorje, 1982.

P. Janez Kmetec: 350 let cerkve sv. Trojice v Halozah »Haloška stolnica«, Samostan Sv. Trojica v Halozah, 2004.

Zdenka Golub: raziskovalna naloga Zgodovinski pregled domačega kraja, 1999.

Župnijska kronika II, l. 1911, 1914, 1918, 1931, 1941, 1954, 1962, 1964.

Župnijska kronika - Zgodovinski opis, Sv. Trojica 1957.

Tratnik-Volasko: Čarovnice, predstave, procesi, pregoni v evropskih in slovenskih deželah, Ljubljana 1995.

Zdenka Golub: Turizmu pomaga lastna glava, Tam gori za hramom en trsek stoji, 2000.

Jožefa Vogrinec: diplomatska naloga Domača pokrajina Podlehnik, Maribor 2000.

Varstvo spomenikov, Ljubljana 1974.

Raziskave: univ. dipl. arheolog, kons. svetovalec Ivan Tušek.

Anja Golub: diplomsko delo Turizem v občini Podlehnik, 2005.

Krajevni leksikon Slovenije IV. Knjiga.

Časopis za zgodovino in narodopisje 1913.

Ljudsko izročilo (po pripovedovanju občanov).

DONATORJI

Ivan Golub, Marija Zakelšek, Nada Milošič, Zdenka Golub, Gorazd Šeruga, Slavko Vaupotič, Danilo Hliš

DAROVALCI ETNOLOŠKIH PREDMETOV

Imena za darovane predmete so napisana tako, kot jih govorijo v Podlehniku.

Jože Bukvič, Žetale: 2 kica, hlapec, šprikla, zalivalka.

Stanko Vaupotič, Stanošina 12: glinasti zavežjek za krušno peč.

Ivan Milošič, Stanošina: cug žaga, ročna žaga, mlin za grozdje, putrih.

Rafael Svenšek, Zagrebška cesta: ročni šroter.

Župnišče sv. Trojica na Gorci: lesena kibla, sodček.

Franc Marčinko, Sedlašek 100: vetrjek, slamoreznica, rihle za škop, 2 vile, hoblič, ročni sveder, lekmester.

Drago Plajnšek, Zakl: reporeznica.

Dragica Kajzer, Zakl: lesena vinta, sodček, lesena puta, terlšpaner, lesena kibla za meso.

Ivan Kolar, Zakl 24: telege, radiseja, drikl, 2 krampa, žaga za tramove.

Franc Karo, Bukovci: cimerjača, ključavnica, leseno kolo.

Franc Butolen, Skorba: nečke za mesenje testa.

Jože Vaupotič, Jablovec 21: lončeni vrelec za mošt, aluminijasta žlica, ribež za rejo, lesena špica za vrтанje, hlapec za voz, kosiše, mesejak.

Občina Podlehnik (hiša v Kotah), zbral mag. sci. Ivo Ban prof.: lopar, burkle, stara nočna omarica, miza z

miznico, stol z naslonjali, 2 klopi, miza z dvema predaloma, 2 šamerla, postelja, lončena posoda s špago, latnica, 3 lončene ročke, petrolejka, aluminijasto cedilo, 4 porcelanasti lončki, kuhinjski ribež, putrjek, hlapec za šolne, 8 stenskih slik- nabožnih, špegl, slamača, lavor, plehnata ročka, lesena ceja, naglavna korpa.

Slavica Jerenec, Jablovec 29: lesena škropilnica za gorico.

Elizabeta Zajšek, Strajna: obloknati koš, dva vodi-
ra, hlapec za voz.

Anica Šeruga, Podlehnik: mlatilnica, radiseja.

Ljudmila Podgoršek, Stanošina: koš za listje, kle-
štra za krave, furkle.

Stanko Prevolšek, Gorca: nečke za mesenje testa.

Branko Pernat, Kozminci: lončeni pisker, burkle,
ribež za ribati zelje.

Zvonko Mlakar, Zakl: lončena zalivalka, cug žaga,
klešče, vijek, plenkača, ring za koso.

Roman Skrbinšek, Stanošina: burkle.

Kores Pepca in Mihael, Podlehnik: vaga.

Ivan Pernat, Kozminci: cug žaga - amerikanka, mi-
zarska žaga, pnevmatsko kladivo, špice za pnevmatsko
kladivo, nivelir z stojalom, nivelirska lata, trasirke, bra-
ne, telefon, lončena posoda, lesena posoda, kladivo za
oblikovanje kamna, svedri za vrtine (iskanje vode), dle-
tar za krašenje podstaja.

Katarina, Slavko Mlakar, Tržec: hobličiči, omara, sli-
ke, zibelka, posodje.

Marica Repinc, Rodni Vrh: mlin za mletje jabolk,
mlin za grozdje.

Ivan in Zdenka Golub, Stanošina: klopotec, kolo-
vrat, lončeno posodje, lesena šajterga.

Alojz Gajšek, Gorca: puta.

OBČINA PODLEHNIK

SPC TOPLAK POOBlašČENI PRODAJALEC IN SERVISER VOZIL PEUGEOT

Toplak Franc s.p. SPC, 2286 Podlehnik, Dežno 1d, prodaja tel.: 02 788 40 50, servis tel.: 02 788 40 51, faks: 02 788 40 52
E-mail: spc.toplak@siol.net www.spctoplak.com

PEUGEOT

KMETIJA IN VINOGRADNIŠTVO KONRADA VAUPOTIČA

Sedlašek 71

Telefon:

02 768 0951

041 560 217

Ponujamo vam kakovostna vina, pridelana v lastnem vinogradu. Sprejemamo večje skupine po predhodnem dogovoru za najrazličnejše svečanosti in prireditve (rojstni dan, krst, obhajilo, birma, poroka, abraham, sedmina in drugo). Za vas pripravljamo tudi piknike, trgatve, martinovanja, pečemo kruh, gibanco, ocvirkovko in odojka ter druge dobrote.

VINOGRADNIŠTVO CESTNIK- VAUPOTIČ

Sedlašek 97/a

Telefon:

02 768 0801

041 416 623

Ponujamo vam kakovostna vina, pridelana v lastnem vinogradu. Sprejemamo večje skupine po predhodnem dogovoru za najrazličnejše svečanosti in prireditve (rojstni dan, krst, obhajilo, birma, poroka, abraham, sedmina in drugo). Za vas pripravljamo tudi piknike, trgatve, martinovanja in pečemo kruh. Vina in druge dobrote ponujamo po celi Sloveniji in v tujini. Ponujamo degustacije in dostavo na dom.

VINOGRADNIŠTVO DRUŽINE PREVOLŠEK, Gorca 80

Telefon:
031 470 882

Ponujamo vam kakovostna vina, pridelana v lastnem vinogradu. Sprejemamo večje skupine po predhodnem dogovoru za najrazličnejše svečanosti in degustacijo vin. Pogoščeni boste z odličnim domačim narezkom (meso iz tunke, suho meso...).

VINOGRADNIŠTVO DUŠANA HRNECA

Spodnje Gruškovje 20

Telefon:

02 768 1003

040 571 480

Ponujamo vam kakovostna vina, pridelana v lastnem vinogradu. Sprejemamo večje skupine po predhodnem dogovoru za najrazličnejše svečanosti in prireditve (rojstni dan, krst, obhajilo, birma, poroka, abraham, sedmina in drugo). Za vas pripravljamo tudi piknike, trgatve, martinovanja, pečemo kruh, gibanco, ocvirkovko in druge dobrote.

Vinogradništvo Jus

Gorca 35, 2286 Podlehnik

telefon:

041 619 663

041 784 765

Ponujamo vam kakovostna vina, pridelana v lastnem vinogradu. Sprejemamo večje skupine po predhodnem dogovoru za degustacije in različne prireditve.

Kmetija

- *Vinogradništvo*
- *Kletarstvo*

Pajnkijer

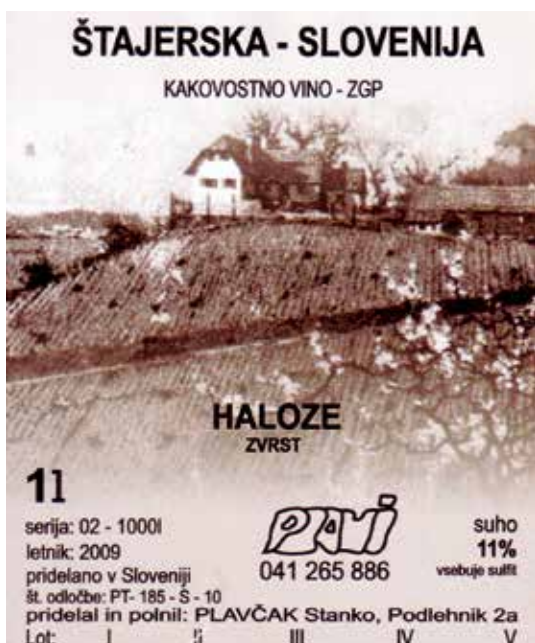
Bolečka vas 5 c
2323 Ptujška gora
Tel.: 02 794 43 91

Ponujamo vam kakovostna vina, pridelana v lastnem vinogradu. Sprejemamo večje skupine po predhodnem dogovoru za najrazličnejše svečanosti in prireditve (rojstni dan, krst, obhajilo, birma, poroka, abraham, sedmina in drugo). Za vas pripravljamo tudi piknike, trgatve, martinovanja, pečemo kruh, gibanco, ocvirkovko in dobrote po vaši želji.

Ponujamo vam kakovostna vina, pridelana v lastnem vinogradu. Sprejemamo večje skupine po predhodnem dogovoru za degustacije in najrazličnejše svečanosti ter prireditve.

VINOGRADNIŠTVO ŠTEFANA PERNEKA

Ložina 8

Telefon: 02 768 0581

Ponujamo vam kakovostna vina, pridelana v lastnem vinogradu. Sprejemamo večje skupine po predhodnem dogovoru za najrazličnejše svečanosti. Za vas pečemo kruh, gibanco, ocvirkovko in druge dobrote.

VINOGRADNIŠTVO FOŠNARIČ

Sedlašek 52

Telefon: 02 768 0151, 031 377 882

Ponujamo vam kakovostna vina, pridelana v lastnem vinogradu. Sprejemamo večje skupine po predhodnem dogovoru za degustacijo vin. Pogoščeni boste z odličnim domačim narezkom.

VINOGRADNIŠTVO BRANKA PLAJNŠKA, Gorca 59

Telefon: 040 253 334, 040 611 805

Ponujamo vam kakovostna vina, pridelana v lastnem vinogradu. Sprejemamo večje skupine po predhodnem dogovoru za degustacije. Za vas pripravimo tudi domače dobrote. Ponujamo tudi zelenjavo domače pridelave.

Vinogradništvo

BELOGLAVEC

BELOGLAVEC BOJAN
Rodni Vrh 31, Podlehnik
02 768 75 61, 041 207 077

Ponujamo vam kakovostna vina, pridelanega v lastnem vinogradu. Sprejemamo večje skupine po predhodnem dogovoru za degustacije.

Domačija »B A N O V I«

Marija in Ivo BAN

Rodni Vrh 34

2286 Podlehnik

Prevajanje strokovnih besedil in svetovanje

Mag. sci. Ivo BAN, prof.

simultano in konsekutivno tolmačenje

sodno tolmačenje

Manjše kmetijsko posestvo se nahaja ob HPP 21 in VTC 11, v naselju Rodni Vrh (domače ime Sv. Duh v Halozah) (375 m), med cerkvijo sv. Duha (iz leta 1662) in nekdanjo osnovno šolo.

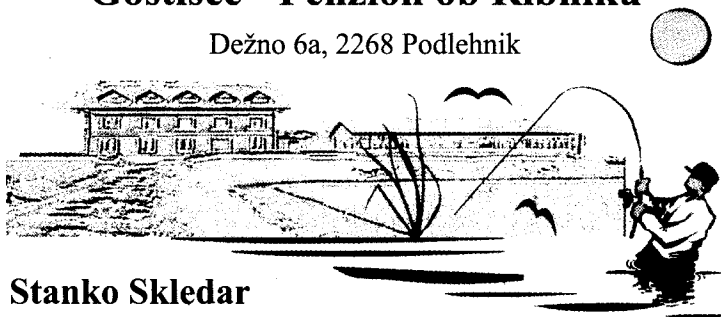
Ukvarjajo se z gojenjem jelenov- damjakov. Vodeni ogledi so možni po predhodnem dogovoru.

Kontakti: tel. 776 15 01 ali 051 202 744; E- naslov: ban.pisarna@siol.net

GOSTINSKE USLUGE, PRENOČIŠČA, REKREACIJA IN RIBOLOV

Gostišče - Penzion ob Ribniku

Dežno 6a, 2268 Podlehnik

Stanko Skledar

Tel: +386 (0) 2 788 44 00 / Fax: +386 (0) 788 44 09 / GSM: 031 546 111
dis.benz@siol.net, www.penzion-podlehnik.si

Med haloškimi griči leži ribnik Podlehnik s svojo neokrnjeno naravo in vabi na ribolov, vožnjo s čolni, sprehajanje in rekreativni tek. Ob sobotah ob predhodnem naročilu živa glasba s pestro gostinsko ponudbo in organizirani pikniki. Možnosti nočitve.

BAR MAUČIČ, Zakl

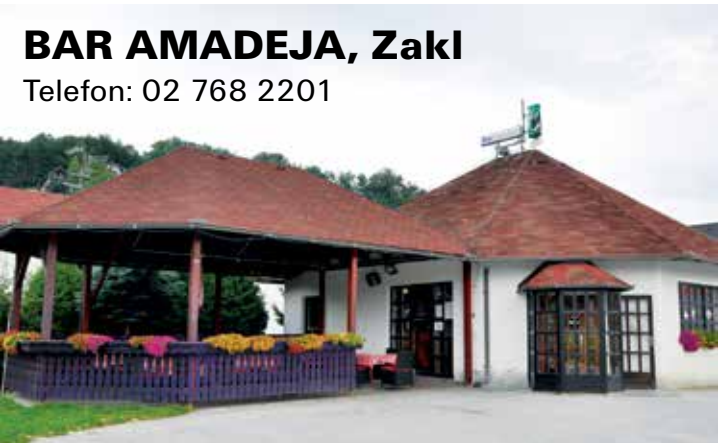
Telefon: 02 768 0151

Med potjo z dela in na delo se lahko okrepčate v baru ali posedite s prijatelji v hladni senci mogočne lipe. Po predhodnem naročilu sprejemajo tudi večje skupine z bogato ponudbo hrane. Bar Maučič ima dolgoletno tradicijo.

BAR AMADEJA, Zakl

Telefon: 02 768 2201

Dobrodošel vam bo počitek in okrepčilo v senci prelepe terase, ki jo obkroža cvetje. Odmaknjeni od vrveža boste v miru poklepetali s prijatelji. Ob večerih se boste sprostiti ob prijetni glasbi in pestri ponudbi lokala.

BAR ALBERT, Zakl

Telefon: 031 809 156

Prilegel se vam bo počitek in okrepčilo v senci prelepe terase. V miru boste poklepetali s prijatelji.

BAR DOLENCA, Podlehnik

Telefon: 041 903 078

Lokal je v centru Podlehnika. Dobrodošlo vam bo okrepčilo, počitek in pogovor s prijatelji. V senci prijetne terase se vam bodo prilegli napitki iz bogate ponudbe.

HALOŠKI KOT, Podlehnik

UTRINKI

